

SRRUQA-P

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร พ.ศ.2567

Surindra Rajabhat University Quality
Assurance at Programme Level

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร พ.ศ.2567

Surindra Rajabhat University Quality Assurance
at Programme Level

จัดทำโดย

คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

จัดพิมพ์เผยแพร่

งานพัฒนาระบบบริหารคุณภาพการศึกษา กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
เลขที่ 186 หมู่ 1 ถนนสุรินทร์ - ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ 32000
โทรศัพท์ 044-710000 โทรสาร 044-514694 อีเมล qao@srnu.ac.th

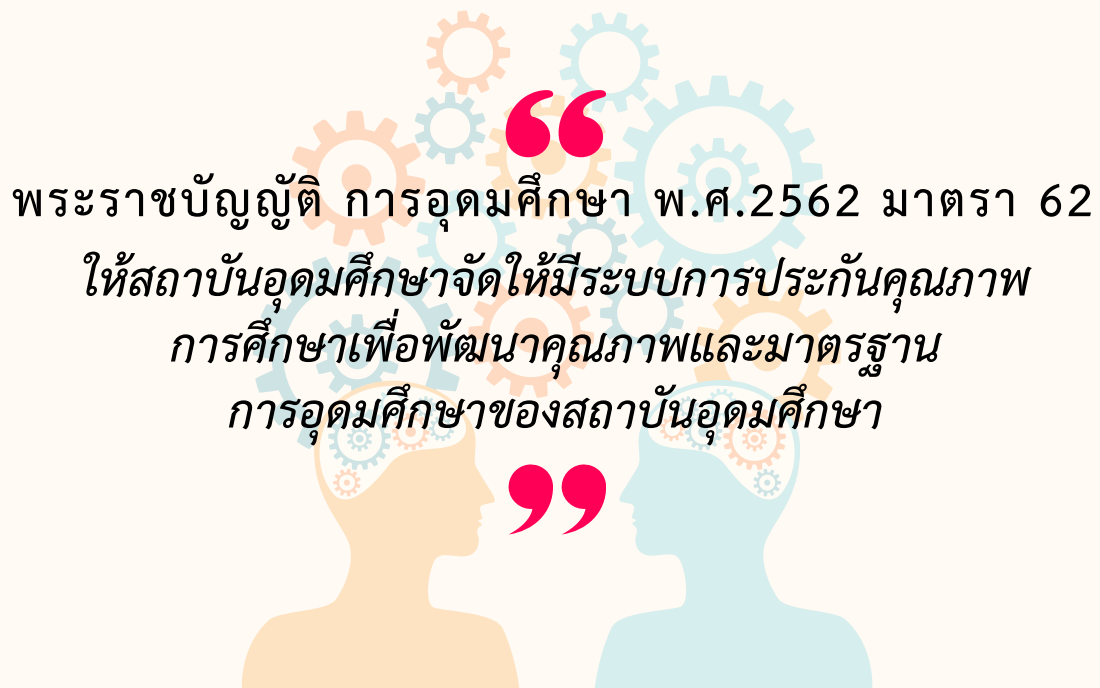
คำนำ

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ต่อมากระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้ออก กฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 และมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 ประกอบกับ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาได้กำหนด มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 มีวัตถุประสงค์ ที่มุ่งให้การผลิตบัณฑิตมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากลให้การผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษา อยู่บนฐานความเชื่อว่าการกำลังคนที่มีคุณภาพ ต้องเป็นบุคคลที่มีจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองดีที่สร้างสรรค์ประโยชน์ต่อ สังคม และมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองบนฐานภูมิปัญญาไทยภายใต้กรอบ ศีลธรรมจรรยาอันดีงาม เพื่อนำพาประเทศ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและทัดเทียมมาตรฐานสากล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เป็น "เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล" ที่มีวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 4.0 เป็นเสาหลักทางวิชาการ ส่งมอบบุคลากรสมรรถนะสูงและนวัตกรรม สร้างคุณค่าและมูลค่า พร้อมทั้งเป็นสถาบันแห่งความภาคภูมิใจของจังหวัดสุรินทร์และภูมิภาค” โดยมีการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มาใช้เป็นกลไกในการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาข้างต้น โดยเริ่มตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ผ่านระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พัฒนาขึ้นชื่อว่า “Surindra Rajabhat University Quality Assurance at Programme Level” หรือ “ระบบ SRRUQA-P” ซึ่งเป็นระบบที่พัฒนามาจากพื้นฐานของหลักการและแนวคิดการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม และกรอบแนวคิด ของเกณฑ์ The ASEAN University Network-Quality Assurance (AUN-QA)

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร พ.ศ.2567 ฉบับนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา แนวคิดและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร องค์ประกอบเกณฑ์ และข้อกำหนดของเกณฑ์ และกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบ SRRUQA-P เพื่อเป็นแนวทาง ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อันจะประกัน ความมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาว่ามีผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เหมาะสม ตามความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสีย

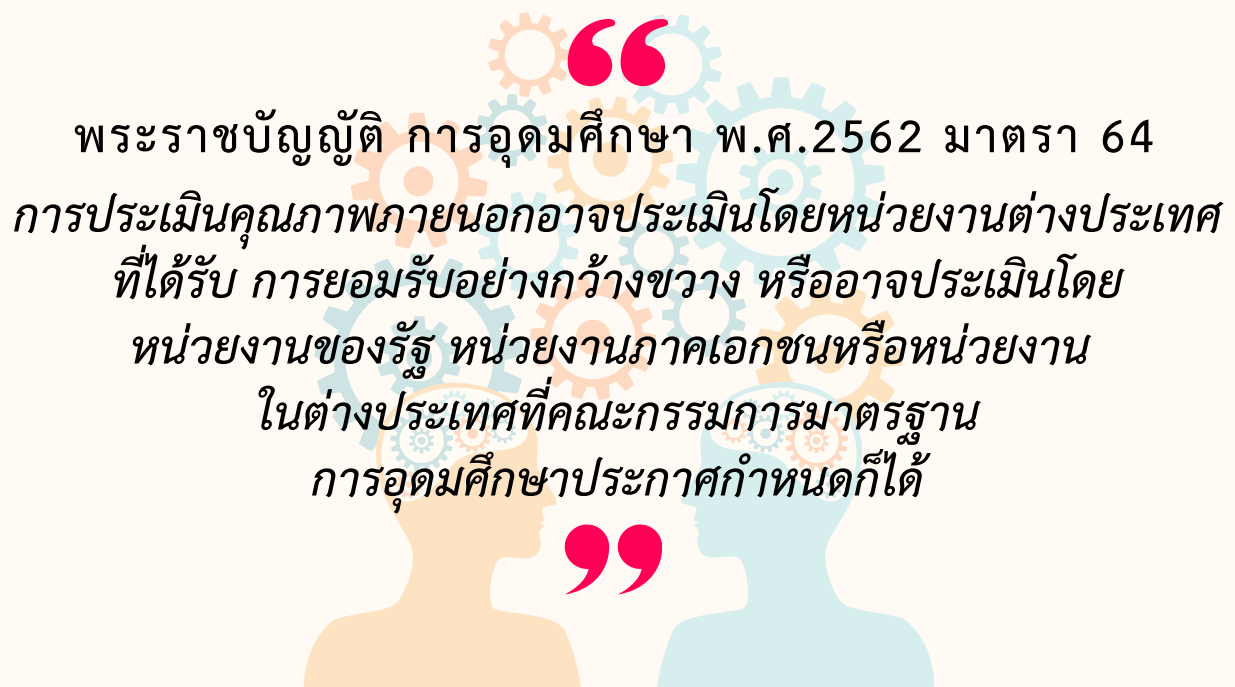
(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ค
ส่วนที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	1
1.1 เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	2
1.2 กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	3
1.3 หลักการและแนวคิดการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา	12
1.4 แนวคิดการออกแบบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร SRRUQA-P	15
1.5 การขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระบบ SRRUQA-P	16
ส่วนที่ 2 องค์ประกอบ เกณฑ์การประเมิน และข้อกำหนดของเกณฑ์ตามระบบ SRRUQA-P	19
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	21
เกณฑ์ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	22
องค์ประกอบที่ 2 การบริหารคุณภาพหลักสูตรการศึกษา	33
เกณฑ์ที่ 2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา	33
เกณฑ์ที่ 2.2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	34
เกณฑ์ที่ 2.3 แนวทางการจัดการเรียนและการสอน	36
เกณฑ์ที่ 2.4 การประเมินผู้เรียน	38
เกณฑ์ที่ 2.5 ผลผลิตและผลลัพธ์	40
ส่วนที่ 3 กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบ SRRUQA-P	43
3.1 การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR)	44
3.2 การเตรียมการสำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์ SRRUQA-P	46
3.3 ขั้นตอนการประเมินของคณะกรรมการ	49
3.4 เกณฑ์คะแนนการประเมิน	50
3.5 การรายงานผลการประเมิน	54
3.6 ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินหลักสูตร	55
เอกสารอ้างอิง	57
ภาคผนวก	59
ก. คำอธิบายเพิ่มเติมเกณฑ์ที่ 2.5 ผลผลิตและผลลัพธ์	61

ส่วนที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

1.1 เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจัยภายในและภายนอกที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ มีดังนี้

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษาทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) มีกฎหมายและกรอบมาตรฐานต่าง ๆ ของประเทศที่ได้มีการกำหนด ควบคุมมาตรฐานและคุณภาพของการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 มาตรฐานการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 และมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565

1.2 กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พิจารณาจาก กฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้ (1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2562 (2) พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 (3) กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 (4) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 (5) มาตรฐาน การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 (6) เกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2565 (7) มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 (8) หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข การตรวจสอบ วิธีการดำเนินการจัดการศึกษาของหลักสูตร การศึกษา พ.ศ.2565 (9) เกณฑ์ ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA)

1.2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2562

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและ มาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งมีความเกี่ยวข้อง กับ การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาดังนี้

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบ การประกันคุณภาพภายนอกโดยระบบประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มี กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและ สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ เปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกัน คุณภาพภายนอก

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา ที่มีใช้การจัด การอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงอื่น เพื่อ ให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึง ความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษา ในแต่ละระดับตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา ทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมิน ครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

1.2.2 พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562

สาระสำคัญตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา มีดังนี้

มาตรา 62 ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกัน คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ ประเมินคุณภาพภายในการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาประกาศกำหนด

มาตรา 63 เมื่อสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประเมิน คุณภาพภายในเสร็จสิ้นแล้วให้รายงานผลการประเมินต่อ สภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษา นำผลการประเมินดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทาง ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และให้แจ้ง ให้สำนักงานปลัดกระทรวงทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับ การประเมินคุณภาพภายนอก ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษา เห็นว่าไม่อาจดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการ ศึกษาได้ ให้สถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของสภา สถาบันอุดมศึกษารายงานเหตุดังกล่าวต่อคณะกรรมการ มาตรฐานอุดมศึกษาเพื่อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป

มาตรา 64 การประเมินคุณภาพภายนอกอาจประเมิน โดยหน่วยงานต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับกว้างขวาง หรืออาจประเมินโดยหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หรือหน่วยงานในต่างประเทศที่คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาประกาศกำหนดก็ได้ สถาบันอุดมศึกษา อาจเสนอให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ให้ความเห็นชอบให้หน่วยงานอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกก็ได้

มาตรา 65 เมื่อหน่วยงานดำเนินการประเมินคุณภาพ ภายนอกเสร็จสิ้นแล้ว ให้แจ้งผลการประเมินต่อสถาบัน อุดมศึกษาและสำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อทราบ ในกรณีที่ หน่วยงานต่างประเทศเป็นผู้ประเมินให้สถาบันอุดมศึกษา แจ้งผลการประเมินต่อสำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อทราบ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเห็นว่าผลการประเมินที่ได้รับ แจ้งคลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง สถาบันอุดมศึกษา อาจหักทวงไปยังหน่วยงานผู้ประเมินได้ และแจ้งให้ สำนักงานปลัดกระทรวงทราบด้วย ให้ถือว่าการประเมินคุณภาพ ภายนอกตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการประเมินตามกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา 66 ถ้าผลการประเมินตามมาตรา 65 ปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาได้มีการจัดการศึกษาไม่เป็น ไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ให้คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษานั้นดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน การอุดมศึกษาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ มาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด และให้นำความในมาตรา 56 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

1.2.3 กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

สาระภายในกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ได้มีการปรับปรุงระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้มีกลไกการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินการตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับ และเกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามกฎกระทรวงได้กำหนดความหมายของคำว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายถึง การประเมินและติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุมตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล นอกจากนี้ในกฎกระทรวงได้มีการกำหนดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษา ดังนี้

(1) ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(2) ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่องเมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาแล้วให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมิน และการติดตามตรวจสอบเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอกให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้นติดตามผลการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา

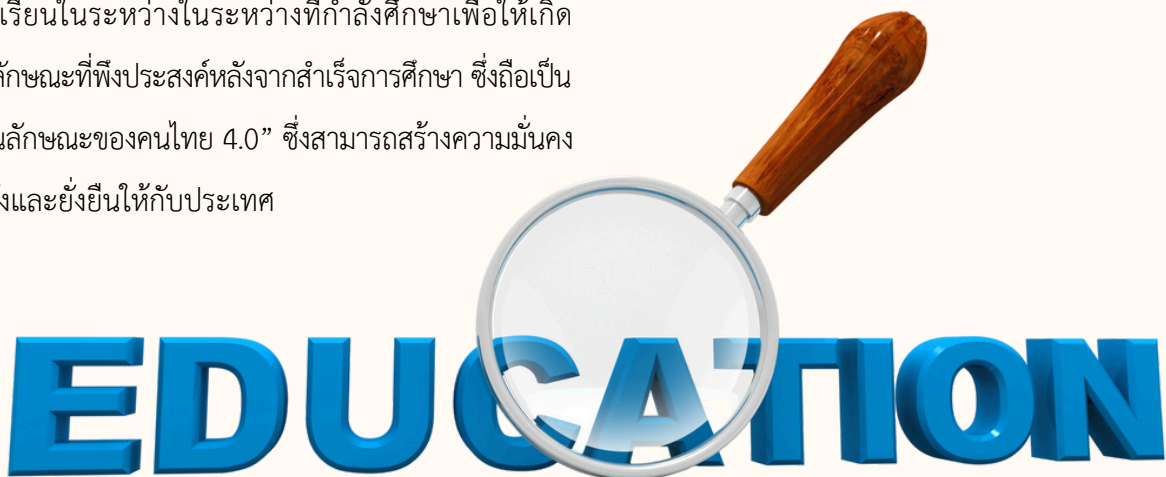

1.2.4 มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561

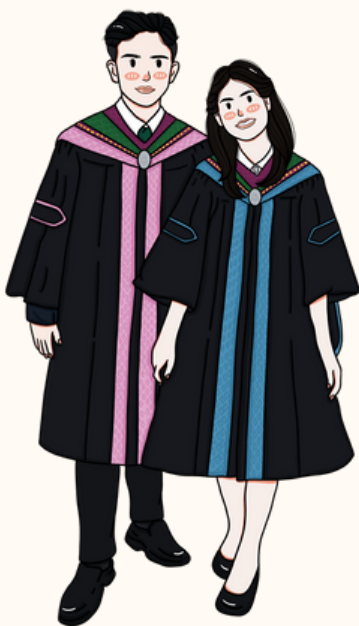

มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ผ่านมติเห็นชอบโดยคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2561 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำมาตรฐานการศึกษาของชาติโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งยึดเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาผู้เรียนไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษาและให้หน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา โดยกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่เหมาะสมตามช่วงวัยในแต่ละระดับและประเภทการศึกษาและใช้เป็นเป้าหมายในการสนับสนุนสถานศึกษาให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ขึ้นกับผู้เรียนทั้งในระหว่างที่กำลังศึกษาและเพื่อวางรากฐานให้ผู้เรียนในระหว่างในระหว่างที่กำลังศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์หลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งถือเป็น “คุณลักษณะของคนไทย 4.0” ซึ่งสามารถสร้างความเชื่อมั่น มั่นคงและยั่งยืนให้กับประเทศ

เป้าหมายสำคัญของมาตรฐานการศึกษาของชาติ ในรูปของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา คือการให้อิสระสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียนที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งกำหนดว่า สถานศึกษาเป็นผู้จัดทำมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา (การประเมินตนเอง) โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การบรรลุผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามบริบท ระดับ และประเภทการศึกษาของสถานศึกษา และให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกตามรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาและประเด็นอื่น ๆ ผ่านหน่วยงานต้นสังกัดโดยมุ่งหมายให้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา

การจัดการศึกษาของชาติจะต้องทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียน อันเป็นผลที่เกิดจากการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงการศึกษาขั้นสูง สถานศึกษามีอิสระในการกำหนดแนวคิด ปรัชญา และวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษาและความถนัดของผู้เรียน หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการสนับสนุน กำกับ ติดตาม ประเมินและพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ (Accountability) มีระบบการบริหารจัดการทั้งด้านผู้บริหาร ครู คณาจารย์ และบุคลากร หลักสูตรการเรียนการสอน สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล ทรัพยากรสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ที่เหมาะสมตามแต่ละระดับและประเภทการศึกษา ผลลัพธ์ที่ครอบคลุมระดับและประเภทการศึกษาที่ต่อเนื่องกัน นอกจากนี้ สถาบันผลิตและพัฒนาครูในฐานะกลไกสำคัญในการพัฒนาครูให้มีคุณภาพจะต้องมีบทบาทในการเตรียมความพร้อมครูก่อนประจำการ และส่งเสริมการพัฒนาครูประจำการให้มีสมรรถนะทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่เพื่อผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา

WARRANTY

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education: DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยคนไทย 4.0 จะต้องดำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก นั่นคือเป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาตน ให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน โดยเป็นคุณลักษณะขั้นต่ำดังต่อไปนี้

(1) **ผู้เรียนรู้** : เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัล และโลกอนาคต และมีสมรรถนะ (Competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ มีสุนทรียะ รัก และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิตเพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียงความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

(2) **ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม** : เป็นผู้มีความทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ 21 ความฉลาดดิจิทัล (Digital Intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคมเพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเองและสังคม

(3) **พลเมืองที่เข้มแข็ง** : เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้ถูกผิด มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ บนหลักการประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่าเทียมเสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและประชาคมโลกอย่างสันติ

1.2.5 กฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565

มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะของ สถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการ ผลลัพธ์ คุณภาพ และ เกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย

1. มาตรฐานศักยภาพและความพร้อม

- 1) ด้านกายภาพ
- 2) ด้านวิชาการ
- 3) ด้านการเงินและการบัญชี
- 4) ด้านการบริหารจัดการ

2. มาตรฐานการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสถาบันอุดมศึกษา

- 1) ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2) ด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม
- 3) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
- 4) ด้านการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

3. มาตรฐานการดำเนินการเพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ

ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยจัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามพันธกิจ ติดตามและรายงานผลลัพธ์ รวมทั้งจัดทำและดำเนินการตามแผนการปรับปรุงการดำเนินการ เพื่อพัฒนาผลลัพธ์ในด้านที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

(ก) ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม และผลลัพธ์ตามพันธกิจที่สถาบันอุดมศึกษาประกาศต่อสาธารณะ

(ข) ผลลัพธ์ด้านการทำประโยชน์ให้ท้องถิ่นและสังคม

(ค) ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจ และความผูกพันของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสีย

(ง) ผลลัพธ์ด้านบุคลากร

(จ) ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กร การกำกับดูแล และการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

(ฉ) ผลลัพธ์ด้านการเงิน การงบประมาณ และความคงอยู่หรือเพิ่มขึ้นของผู้รับบริการ

1.2.6 ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565

มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายถึง มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา (มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา)

ให้ใช้มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามกฎกระทรวงนี้ ในการส่งเสริมการกำกับดูแล การตรวจสอบ การติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง

เพื่อประโยชน์ในการสร้างความมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริง ของทุกหลักสูตรการศึกษา ในแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ดังกล่าวที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิดังกล่าวด้วย

1.2.7 กฎกระทรวง มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการศึกษา ตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำหนดขึ้น ตามระดับการศึกษาแต่ละระดับ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริง ในที่ทำงานระหว่างการศึกษา (ต้องอย่างน้อยสี่ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล)

เพื่อประโยชน์ในการสร้างความมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบการประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตร ในแต่ละระดับและติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าว

1.2.8 หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ตรวจสอบ และการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2565

ผู้ตรวจสอบ หมายความว่า บุคคลที่คณะกรรมการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ทำหน้าที่ตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา และทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

ระบบการบริหารการจัดการศึกษา หมายความว่า การบริหารคุณภาพเพื่อให้มีการประกันคุณภาพเชิงผลลัพธ์ และมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกกระบวนการจัดการศึกษา ประกอบด้วย การออกแบบหลักสูตรการศึกษา การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การบริหารทรัพยากรการเรียนรู้ การพัฒนาอาจารย์ การรับนักศึกษา การติดตาม การประเมินผลการจัดการศึกษา การสำเร็จการศึกษา การบริหารความเสี่ยง และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการจัดการศึกษา หมายความว่า การดำเนินการตามระบบการบริหารการจัดการศึกษา ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียน จะได้รับการพัฒนาตรงตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด มีความรู้ ทักษะ จริยธรรม และลักษณะส่วนบุคคล เหมาะสมในการประกอบอาชีพตามความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสีย

การตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา

1. ให้มีการตรวจสอบทั้งเอกสารข้อมูลหลักฐาน

และการตรวจสอบ ณ สถานที่จัดการเรียนการสอน ตามความเหมาะสม โดยกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ระดับอนุปริญญาต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี
- 2) ระดับปริญญาตรีต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี
- 3) ระดับปริญญาโทต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี

4) ระดับปริญญาเอก ต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี 6 เดือน

5) ระดับปริญญาประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายใน 6 เดือน

2. ให้ผู้ตรวจสอบอย่างน้อย 3 คน ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการจัดการศึกษาตามระบบการบริหารการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมั่นใจว่าจะได้รับการพัฒนาตรงตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด มีความรู้ และทักษะเพียงพอในการประกอบอาชีพ และผู้ใช้บัณฑิตมั่นใจว่าบัณฑิตมีสมรรถนะเป็นไปตามที่คาดหวัง ภายใน 180 วัน นับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย ยกเว้นระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงใช้ใช้เวลาภายใน 150 วันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย แล้วเสนอผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการพิจารณารับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา โดยผู้ตรวจสอบจะพิจารณาประเด็น ดังนี้

- 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้กรณีหลักสูตรที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้วให้ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาด้วย
- 2) การดำเนินการตามระบบการบริหารการจัดการศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาออกแบบไว้
- 3) การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

1.2.9 หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมิน

คุณภาพการศึกษาภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษามติของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา (กมอ.) ในการประชุมครั้งที่ 5/2564 เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2564 และครั้งที่ 7/2564 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2564 ได้มีมติเห็นชอบประกาศหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยยึดหลักความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา หลักความรับผิดชอบต่อสังคมและหลักธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนเพื่อเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก สาระสำคัญตามหลักเกณฑ์ฯ ดังกล่าว กำหนดให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 เป็นต้นไป โดยสรุปประเด็นตามประกาศได้ดังนี้

- 1) มีการกำหนดค่านิยมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้ชัดเจนขึ้น
- 2) กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1) จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามบริบทของแต่ละมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่ามหาวิทยาลัยได้จัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างน้อยเป็นไปตาม (1) มาตรฐานการอุดมศึกษา และ (2) พันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา
 - 2.2) กำกับให้มีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย และนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายในต่อสภามหาวิทยาลัย พร้อมแผนการพัฒนาคูณภาพอย่างต่อเนื่องทุกปี
 - 2.3) ให้สภามหาวิทยาลัยนำผลการประเมินคุณภาพภายในไปพิจารณากำหนดแนวทางการพัฒนาและพัฒนาคุณภาพเพื่อให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยนำไปดำเนินการ และแจ้งผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัย พร้อมแนวทางการปรับปรุง/พัฒนาไปยังสำนักงานปลัดกระทรวง อว. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก
 - 2.4) กรณีที่มหาวิทยาลัยไม่อาจดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ เพราะขาดแคลนงบประมาณหรือกำลังคน ให้รายงานต่อ กมอ. โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- 3) ให้ กมอ. ให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อว. ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถดำเนินงานปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพเพราะขาดแคลนงบประมาณหรือกำลังคน
- 4) ให้สำนักงานปลัดกระทรวง อว. รวบรวมข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัยและแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก

1.3 หลักการและแนวคิดการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา

การรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตร การศึกษาต้องดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ตรวจสอบ และการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2565 และนำหลักการการบริหาร คุณภาพ และระบบบริหารงานที่เป็นสากลมาประยุกต์ใช้กับ การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตร การศึกษาในบริบทของประเทศไทย สถาบันอุดมศึกษา ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ ในการผลิตบัณฑิต ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษา โดยออกแบบและพัฒนาระบบและกลไก หรือวิธีการ พร้อมหลักฐานเชิงประจักษ์สำหรับการตรวจสอบหลักสูตร การศึกษาและตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตร การศึกษา

1.3.1 หลักการ

การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาพิจารณาหลักสูตรการศึกษา ตามหลักการพื้นฐาน 5 ประการ ดังต่อไปนี้

(1) การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้เสีย

(Customer and Stakeholder Focus) การดำเนินการ ที่มุ่งเน้นการตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวัง ทั้งในปัจจุบันและอนาคตของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้เสีย และพยายามดำเนินการให้ได้เหนือความคาดหวัง (Beyond Expectation)

มาตรฐาน การอุดมศึกษา

(2) การดำเนินงานเชิงกระบวนการ (Process Approach) การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพอย่างมี ประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการ โดยมีการ ถ่ายทอดให้เกิดความเข้าใจกระบวนการและจัดการ กระบวนการต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

(3) การตัดสินใจบนหลักฐานเชิงประจักษ์

(Evidence-Based Decision Making) การดำเนินการ บนพื้นฐานของการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลที่แสดง ถึงหลักฐานเชิงประจักษ์ ซึ่งต้องแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของผู้เรียน ตามที่ หลักสูตรการศึกษาได้ออกแบบไว้และตามที่มาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 กำหนดให้ผู้สำเร็จ การศึกษาต้องมีผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างน้อย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล

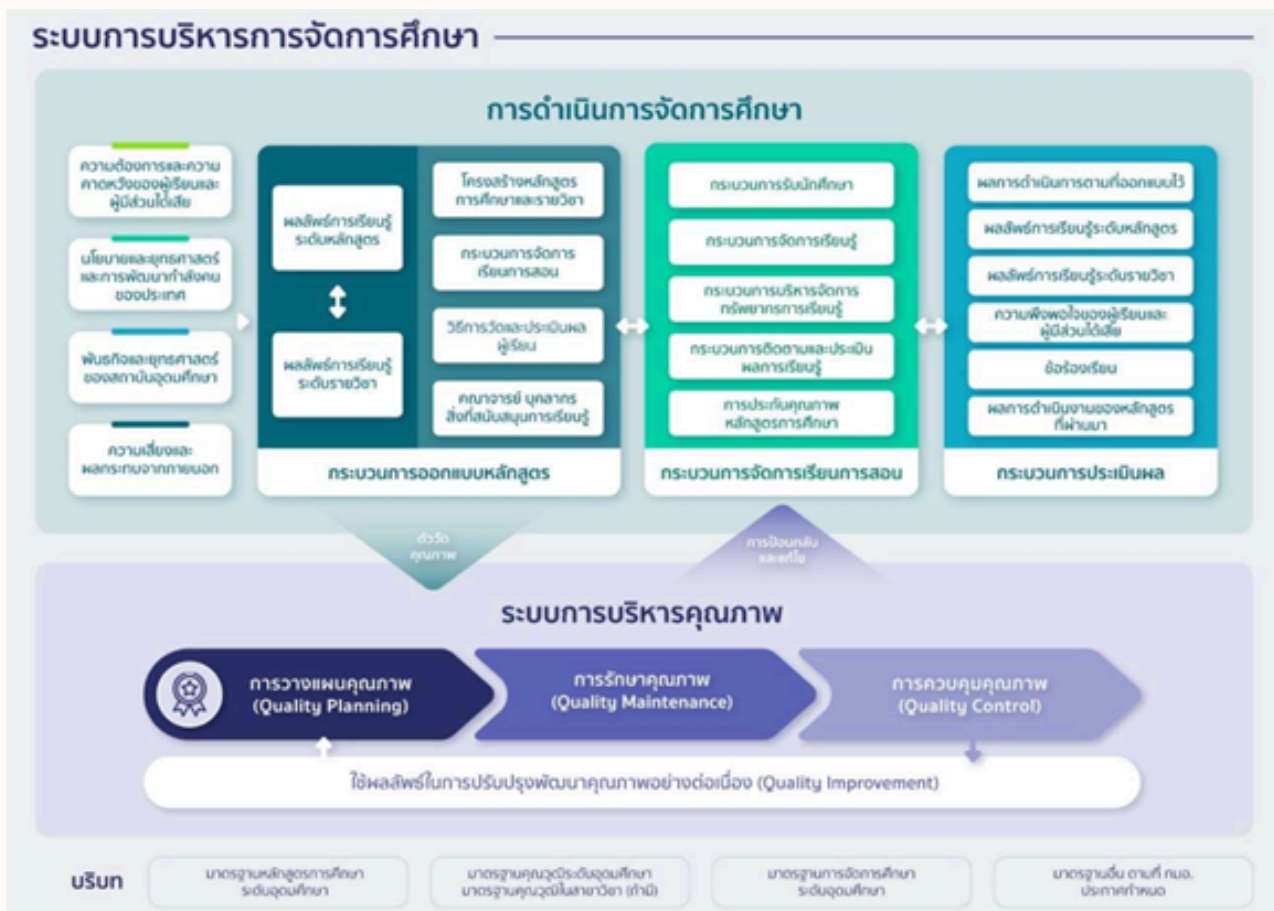
(4) การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

(Continuous Improvement) การดำเนินงานภายใต้ หลักการของการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อการรักษาไว้ซึ่งความพึงพอใจและความมั่นใจของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสียทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งอาจมีการ เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและรวดเร็ว และทำให้เหนือ ความคาดหวัง (Beyond Expectation)

(5) การมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้

(Learning Outcomes Focus) การดำเนินงานให้เกิดผลลัพธ์ การเรียนรู้ โดยกำหนดเป้าหมายเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่คาดหวังการออกแบบกระบวนการ และการติดตาม ประเมินผลที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้

แบบจำลองสำหรับเป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แบบจำลองการตรวจสอบหลักสูตรและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา

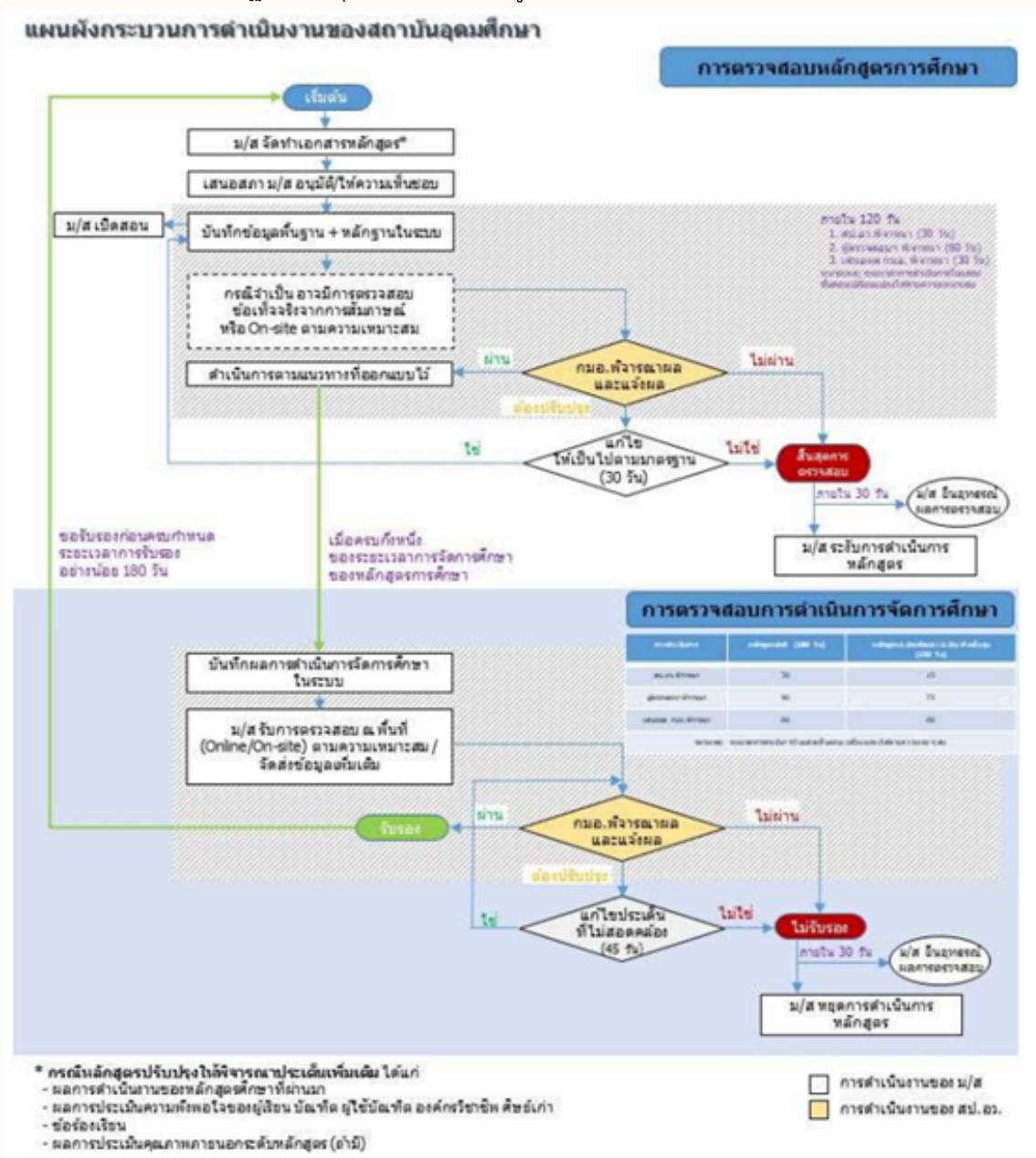
อ้างอิง : คู่มือการตรวจสอบหลักสูตรการศึกษาและการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา

จากแบบจำลองในแผนภาพที่ 1.1 การตรวจสอบหลักสูตรและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา จึงได้กำหนดกระบวนการตรวจสอบออกเป็น 2 กระบวนการ คือกระบวนการตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา และกระบวนการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์แต่ละกระบวนการ ดังนี้

กระบวนการที่ 1: กระบวนการตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา จะพิจารณาตรวจสอบการออกแบบหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ และการออกแบบระบบการบริหารจัดการศึกษา ตามแนวทางของการบริหารคุณภาพเป็นสำคัญเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการจัดการศึกษาของหลักสูตรจะเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดสอดคล้องกับมาตรฐานและข้อกำหนดต่าง ๆ รับประกันให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด และตอบสนองตามความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดทำเอกสารหลักสูตรการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการดำเนินการออกแบบตามแนวทางสอดคล้อง (แต่ไม่จำเป็นต้องเหมือนทุกประการ) กับรูปแบบที่แสดงในรูปที่ 1 รวมถึงการวางแผนการควบคุม การติดตามประเมินผลการดำเนินการและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ชัดเจนว่าทำไมจึงออกแบบตามที่แสดงในเอกสารหลักสูตรการศึกษาที่ส่งให้ตรวจสอบ

กระบวนการที่ 2: กระบวนการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา จะพิจารณาตรวจสอบผลลัพธ์ของการดำเนินการและประสิทธิผลของกระบวนการ โดยให้ความสำคัญกับหลักฐานเชิงประจักษ์ ที่แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรมีการดำเนินการให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในขั้นตอนการออกแบบโดยการบริหารคุณภาพด้วยการสำรวจตรวจตราและพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของกระบวนการต่าง ๆ และภาระหน้าที่ต้องทำให้สำเร็จอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาให้กระบวนการและสิ่งที่เกี่ยวข้องอยู่ในสภาพที่ดีที่สุดตามที่กำหนดไว้ และมีแนวโน้มที่รับประกันได้ว่าผู้เรียนมีการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามที่หลักสูตรการศึกษากำหนดครบทุกประการนอกจากนี้ เพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบที่พิสูจน์ได้ว่าสถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินการจัดการศึกษาที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์หาช่องว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับที่คาดหวังตามจุดควบคุมและจุดตรวจเช็คที่กำหนดไว้ตลอดกระบวนการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่การออกแบบหลักสูตรการศึกษาเพื่อการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา

ภาพที่ 1.2 แผนผังกระบวนการดำเนินงานของสถาบัน

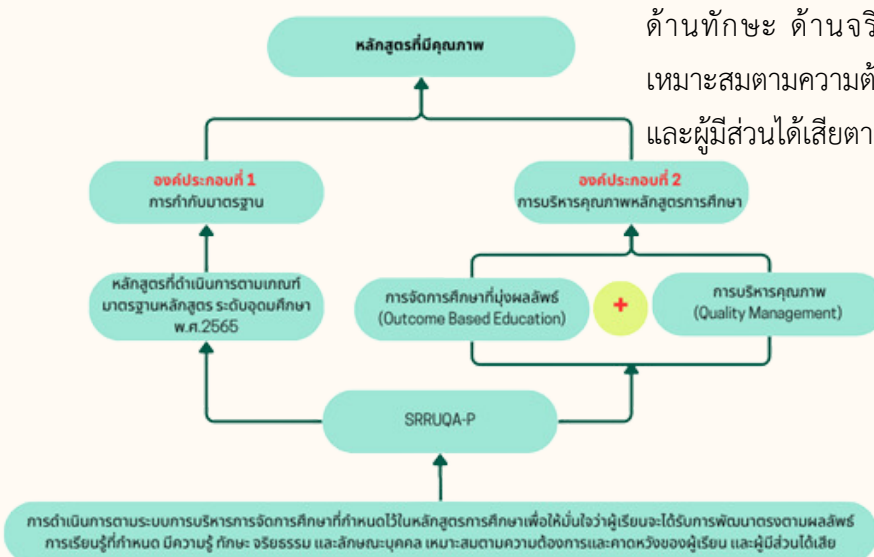
1.4 แนวคิดการออกแบบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร SRRUQA-P

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำกับดูแล เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความเป็นอิสระ และความแตกต่างของสถาบันอุดมศึกษา แต่ละประเภท โดยจะต้องตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา ที่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติว่าเป็นไปตามมาตรฐาน การอุดมศึกษา และตรวจสอบการดำเนินการจัดการ การอุดมศึกษาของหลักสูตรการศึกษา โดยจะให้การรับรองมาตรฐาน การอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา เมื่อได้ตรวจสอบ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าหลักสูตรการศึกษาได้ดำเนินการ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จึงปรับปรุงระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร ให้สอดคล้อง ตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 และมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา พ.ศ.2565 เพื่อแสดง ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ในการผลิตบัณฑิตให้ได้ ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาโดย ออกแบบและพัฒนาระบบและกลไก หรือวิธีการพร้อมหลักฐาน เชิงประจักษ์ สำหรับการตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา และตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อการรับรอง มาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา

กรอบแนวคิดในการออกแบบระบบประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จะต้อง เป็นระบบที่สร้างความมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยต้องมีระบบประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริง ของทุกหลักสูตรการศึกษาในแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา และติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ดังกล่าว ที่สามารถติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม มาตรฐานคุณวุฒิ และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา ที่คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษากำหนด ดังนั้นจึงกำหนดกรอบแนวคิด ในการพัฒนาเกณฑ์และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่เป็นตัวบ่งชี้และเกณฑ์บังคับเพื่อให้ สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา และองค์ประกอบที่เป็นตัวชี้วัดที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้น เพื่อติดตาม ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ และประกันความ มั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาว่ามีผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล เหมาะสมตามความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสียตามแนวทางของระบบบริหารคุณภาพ

ภาพที่ 1.3 กรอบแนวคิดในการออกแบบระบบ SRRUQA-P

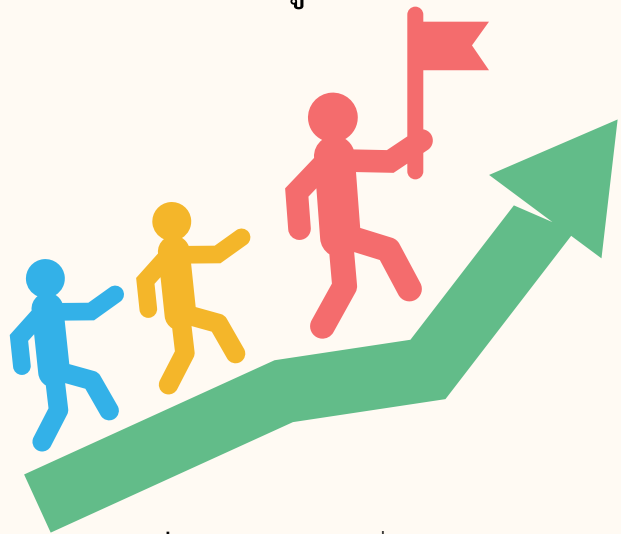
1.5 การขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร SRRUQA-P

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีการดำเนินการต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 จนถึงปัจจุบัน พร้อมทั้งได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 – 2570) ในยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการ “พัฒนาระบบบริหารจัดการและบุคลากรสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนด้วยมาตรฐานระดับสากล” เป้าประสงค์ที่ O4 (2) พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ด้วย IT & Digital

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ได้พิจารณาถึงทิศทางการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามระบบ SRRUQA-P ให้สอดคล้องกับบริบทของหลักสูตรการศึกษาที่มีในมหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มหลักสูตรที่มีการบริหารหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 และกลุ่มหลักสูตรที่มีการบริหารหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2565

ระยะที่ 1 ปีการศึกษา 2567 - 2568 ในระยะที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 กลุ่มหลักสูตรที่ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พ.ศ.2562 ซึ่งพัฒนาจากคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กลุ่มที่ 2 กลุ่มหลักสูตรที่ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565 ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ระบบ SRRUQA-P

ทั้งนี้หากหลักสูตรในกลุ่มที่ 1 พิจารณาเห็นว่ามีความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พ.ศ.2567 ระบบ SRRUQA-P ก็สามารถดำเนินการได้

ระยะที่ 2 ปีการศึกษา 2569 – 2570 ในระยะที่ 2 หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นหลักสูตรที่ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565 ทุกหลักสูตรแล้ว ให้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ระบบ SRRUQA-P

ทั้งนี้หากหลักสูตรใดมีการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างมีคุณภาพแล้ว อีกทั้งมีความประสงค์และมีความพร้อมที่จะเลือกใช้ระบบประกันคุณภาพอื่น เช่น AUN-QA, ABET ก็สามารถดำเนินการได้โดยได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.1 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษภายใน ระดับหลักสูตร ระบบ SRRUQA-P

[illegible]

ส่วนที่ 2

**องค์ประกอบเกณฑ์การประเมินและข้อกำหนด
ของเกณฑ์ตามระบบ SRRUQA-P**

2.1 องค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร SRRUQA-P

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นระบบ ที่สร้างความมั่นใจในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยประกันคุณภาพผลลัพธ์การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตร การศึกษาในแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดังกล่าว ที่สามารถ ติดตามตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และนำไปใช้ ปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรและ กระบวนการเรียนรู้ ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม มาตรฐานคุณวุฒิ และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา ที่คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษากำหนด ดังนั้นจึงกำหนดกรอบแนวคิด ในการพัฒนาเกณฑ์และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตร ระบบ Surindra Rajabhat University Quality Assurance at Programme Level หรือ “ระบบ SRRUQA-P” พัฒนามาจากพื้นฐานของหลักการและแนวคิดการตรวจสอบ และรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาในหลักสูตรการศึกษา ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และกรอบแนวคิดของเกณฑ์ The ASEAN University Network-Quality Assurance (AUN-QA) ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ประกอบด้วยเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร และองค์ประกอบที่เป็นเกณฑ์ที่ มหาวิทยาลัยพัฒนาระบบการจัดการศึกษาในระยะ เริ่มต้นที่มีการจัดการศึกษาตามแนวทาง OBE เพื่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล เหมาะสมตามความต้องการ และความคาดหวังของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสีย ดังนี้

#การจัดการการอุดมศึกษา

องค์ประกอบที่ 1. การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์ที่ 1.1 การบริหารหลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2. การบริหารคุณภาพหลักสูตรการศึกษา

เกณฑ์ที่ 2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา

เกณฑ์ที่ 2.2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

เกณฑ์ที่ 2.3 แนวทางการจัดการเรียนและการสอน

เกณฑ์ที่ 2.4 การประเมินผู้เรียน

เกณฑ์ที่ 2.5 ผลผลิตและผลลัพธ์

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คำอธิบาย

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ได้กำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำกับดูแล เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความเป็นอิสระ และความแตกต่างของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภท และกลุ่มสถาบัน โดยเฉพาะมาตรา 53 ได้กำหนดให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำกับดูแลให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และ มาตรา 54 หลักสูตรการศึกษาที่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะอนุมัติเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนได้ จะต้องเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานการอุดมศึกษาที่รัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอแนะและความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ต่อมาคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาได้ออกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565 และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิต พ.ศ. 2565 โดยใช้สำหรับหลักสูตรที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรปรับปรุงของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์จึงได้พิจารณา

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565 เป็นหลักในการพัฒนาและบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว โดยนำเกณฑ์มาตรฐานในบทนิยามในข้อ 3 เกณฑ์มาตรฐานด้านคุณวุฒิ คุณสมบัติและจำนวนอาจารย์ในข้อ 9 และการพัฒนาหลักสูตรในข้อ 16 มาจัดทำเกณฑ์การประเมินในองค์ประกอบที่ 1 ด้านการกำกับมาตรฐาน ซึ่งในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ข้อ และระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 10 ข้อ โดยมีประเด็นการพิจารณาขึ้นอยู่กับระดับปริญญาดังนี้

อ้างอิง : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

เกณฑ์ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

ตารางที่ 2.1 การดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	ป.บัณฑิต
1.จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	✓	✓	✓	✓
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	✓	✓	✓	✓
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาคั่นคว่ำอิสระ		✓	✓	
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)		✓	✓	
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		✓	✓	
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		✓	✓	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการ คั่นคว่ำอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		✓	✓	
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่ กำหนด	✓	✓	✓	✓
รวม	5 ข้อ	10 ข้อ	10 ข้อ	5 ข้อ

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.2 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น - กรณีที่มีวิชาเอก (แขนง) มากกว่า 1 วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไม่น้อยกว่าวิชาเอก (แขนง) ละ 3 คน กรณีที่มีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย 3 คน
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่ง ผศ. หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง หมายเหตุ : กรณีที่มีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย 3 คน กรณีหลักสูตรจัดให้มีวิชาเอกมากกว่า 1 วิชาเอก ให้จัดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณสมบัติและคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่าวิชาเอกละ 3 คน และต้องมีสัดส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการ 1 ใน 3 กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนั้นให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นรายกรณี
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง กรณีที่มีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นบุคคลที่มาจากองค์กรนั้น อาจได้รับการยกเว้นคุณสมบัติปริญญาโท และผลงานทางวิชาการ แต่ต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำปริญญาตรี หรือเทียบเท่าที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรและมีประสบการณ์การทำงานในองค์กรแห่งนั้นหรือทำงานประเภทเดียวกันอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.2 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาตรี
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	- เป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่เปิดสอน - ในกรณีที่ไม่มีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและทำหน้าที่อาจารย์ผู้สอน ก่อนที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2565 จะประกาศใช้ให้สามารถทำหน้าที่ อาจารย์ผู้สอนต่อไปได้ - สำหรับหลักสูตรที่มีการตกลงร่วมผลิตกับองค์การภายนอกที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา หากจำเป็นบุคคลที่มาจากองค์กรนั้น อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ต้องมีคุณวุฒิ ขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานในองค์กรแห่งนั้นหรือการทำงาน ประเภทเดียวกันอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี - กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบ จากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลา ของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการ ของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อย ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.3 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต/บัณฑิตชั้นสูง พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต/บัณฑิตชั้นสูง
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- จำนวนอย่างน้อย 3 คน - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น * กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย 2 คน
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย หมายเหตุ : กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย 2 คน กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนั้นให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นรายกรณี
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.3 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต/บัณฑิตชั้นสูง พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต/บัณฑิตชั้นสูง
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	- เป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานด้านวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 1 เรื่อง ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน รายวิชานั้น ๆ ด้วย
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ

Quality Assurance

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.4 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาโท	ปริญญาเอก
1. จำนวน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 3 คน - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น * ยกเว้น หลักสูตรพหุวิทยาการ หรือสหวิทยาการ สามารถเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีก 1 หลักสูตร และซ้ำได้ไม่เกิน 2 คน	
2. คุณสมบัติ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปี และอย่างน้อย 1 เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย * กรณีตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไม่น้อยอย่างน้อย 2 คน ** กรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามจำนวน สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มิฉะนั้นให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นรายกรณี	- คุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง * กรณีตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอกต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย 2 คน ** กรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวนสถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มิฉะนั้นให้คณะกรรมการพิจารณาเป็นรายกรณี

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.4 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาโท	ปริญญาเอก
3. คุณสมบัติ อาจารย์ประจำ หลักสูตร	- คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย 1 เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง
4. คุณสมบัติ อาจารย์ผู้สอน	- ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสิทธิภาพด้านการสอน - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น ทั้งนี้หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนา นักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน	- ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสิทธิภาพด้านการสอน - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น ทั้งนี้หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำ ร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนา นักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.4 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาโท	ปริญญาเอก
5. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักและ อาจารย์ที่ปรึกษา การค้นคว้าอิสระ	- อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็น อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง และ 1 เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย	- อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็น อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง
6. คุณสมบัติ ของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ร่วม (ถ้ามี)	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก - สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น	- ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างน้อย 1 คน โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก - สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.4 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาโท	ปริญญาเอก
7. คุณสมบัตินักเรียน ของอาจารย์ผู้สอน วิทยานิพนธ์	อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสถาบันอุดมศึกษา โดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วย รวมไม่น้อยกว่า 3 คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิคุณสมบัตินักเรียน และผลงานทางวิชาการดังนี้ 1) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปี ย้อนหลัง และอย่างน้อย 1 เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย 2) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณสมบัตินักเรียนปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง * กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิ และผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น	อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วย และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกไม่น้อยกว่า 2 คน รวมทั้งหมดแล้วไม่น้อยกว่า 5 คน ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกโดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัตินักเรียนและผลงานทางวิชาการดังนี้ 1) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 เรื่องในรอบ 5 ปีย้อนหลัง 2) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง * กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิ และผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.4 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาโท	ปริญญาเอก
8. การตีพิมพ์ เผยแพร่ผลงานของ ผู้สำเร็จการศึกษา	แผน 1 - ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการ ซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด	แผน 1 - ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด อย่างน้อย 2 เรื่อง หรือ - ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด อย่างน้อย 1 เรื่อง และเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ อย่างน้อย 1 เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร อย่างน้อย 1 สิทธิบัตร * กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ** สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการกำหนด แผน 2 - ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ * กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ** สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการกำหนด

การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา 2565

ตารางที่ 2.4 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2565

เกณฑ์การประเมิน	ระดับปริญญาโท	ปริญญาเอก
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	อาจารย์ประจำหลักสูตร 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษา ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกตามเกณฑ์ ดังนี้ 1) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน 5 คน ต่อภาคการศึกษา 2) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีคุณสมบัติปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน 10 คน ต่อภาคการศึกษา 3) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า ซึ่งมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้เสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา พิจารณาแต่งตั้ง แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 15 คน ต่อภาคการศึกษา หากมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษามากกว่า 15 คน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการเป็นรายกรณี อาจารย์ประจำหลักสูตร 1 คน ให้เป็นอาจารย์ ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาโทได้ไม่เกิน 15 คน * หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน แต่ทั้งนี้รวมแล้วแล้วต้องไม่เกิน 15 คน ต่อภาคการศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย	
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 10 ข้อ	เกณฑ์ 10 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การบริหารคุณภาพหลักสูตรการศึกษา

ผลลัพธ์การเรียนรู้ หมายความว่า ผลที่เกิดขึ้น

เกณฑ์ที่ 2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา

การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcomes-based education – OBE) เป็นการออกแบบหลักสูตรบนพื้นฐานของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง และจะบรรลุผลเมื่อผู้เรียนสำเร็จ หลักสูตรการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์นี้จะมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ของการเรียนเป็นสำคัญ มากกว่าจุดมุ่งหมายของผู้สอนที่มักจะเขียนในรูปของเป้าหมาย เป้าประสงค์ หรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

แก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษาฝึกอบรบ หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริงในที่ทำงานระหว่างการศึกษ โดยผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ต้องมีอย่างน้อยสี่ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านจริยธรรม และด้านลักษณะบุคคล ซึ่งสำเร็จการศึกษาจะต้องมีผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิของแต่ละระดับคุณวุฒิด้วย ดังนั้นผลลัพธ์การเรียนรู้ควรเขียนในสิ่งที่กระบวนการเรียนการสอนจะสามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่สังเกตและวัดประเมินได้

ข้อกำหนดของเกณฑ์

1. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึง ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา^ก ที่มีการกำหนดอย่างเหมาะสม เป็นไปตามอนุกรมวิธานการเรียนรู้ (Learning Taxonomy) มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย และเป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม
2. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ของทุกรายวิชาที่มีการกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และ สอดคล้องกับ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา^ก
3. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึง ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา^ก ที่ครอบคลุมทั้ง (1) ผลลัพธ์ทั่วไป (Generic Outcomes) เช่น ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการเขียน การพูดสื่อสาร การแก้ปัญหา ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นต้น และ (2) ผลลัพธ์เฉพาะทาง (Subject Specific Outcomes) ที่เกี่ยวข้องกับความรู้และทักษะเฉพาะแต่ละสาขาวิชา
4. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการรวบรวมและนำความต้องการที่จำเป็นหรือข้อกำหนดต่าง ๆ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอก (External Stakeholders) มาสะท้อนสู่การกำหนด ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา^ก
5. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการบรรลุ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาที่จะเกิดกับนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา^ข

หมายเหตุ

ก "ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา" ของการทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ อาจพิจารณาอ้างอิงจากเกณฑ์หรือข้อกำหนดในระดับชาติระดับภูมิภาค หรือระดับโลก โดยผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอาจแสดงถึงงานวิจัยริเริ่ม (Original Researches) งานใหม่ องค์ความรู้ใหม่ และแนวปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ เป็นต้น รวมถึงการประเมินและเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarked) ของบัณฑิต

ข “ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาจะสามารถบรรลุกับนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา” อาจเป็นผลงานในการประยุกต์ใช้ความรู้หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและทักษะเพื่อการทำงานที่สอดคล้องกับคุณสมบัติที่อ้างอิงและ/หรือข้อกำหนดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของระดับปริญญาชั้นนั้น ๆ

เกณฑ์ที่ 2.2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

รายละเอียดของหลักสูตรการศึกษา และรายละเอียดของรายวิชาเป็นชุดเอกสารหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- เป็นแหล่งข้อมูลให้ผู้เรียนในปัจจุบันรวมถึงผู้ที่คาดว่าจะรับเข้าศึกษาได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรหรือตัดสินใจว่าจะลงทะเบียนเรียนหรือไม่
- เป็นแหล่งข้อมูลให้ผู้ใช้บัณฑิต โดยเฉพาะความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตร
- เป็นแหล่งข้อมูลให้กับหน่วยงานรัฐบาลและองค์กรวิชาชีพในการรับรองคุณภาพของหลักสูตรที่สามารถนำไปสู่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ดังนั้น รายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาจึงควรระบุถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่หลักสูตรกำหนดขึ้นเพื่อให้บรรลุข้อกำหนดของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- เป็นแหล่งข้อมูลให้กับสถาบันและคณาจารย์ผู้สอนเพื่อใช้รายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาเป็นแนวทางในการแลกเปลี่ยนความเห็นและผลสะท้อนเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเป็นการรับรองว่าทุกคนมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร มหาวิทยาลัยสามารถใช้รายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาเป็นที่ยืนยันว่าผู้ออกแบบหลักสูตรทุกคนเข้าใจเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรอย่างชัดเจนและรู้ว่าจะทำให้บรรลุผลได้อย่างไร รวมทั้งยังสามารถใช้เป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับการตรวจสอบภายใน รวมถึงการติดตามผลการดำเนินงานของหลักสูตรอีกด้วย
- เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อให้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร
- เป็นพื้นฐานในการรับข้อมูลป้อนกลับจากผู้เรียนหรือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรว่าผู้เรียนและบัณฑิตรับรู้ถึงโอกาสในบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการได้มากน้อยเพียงใด

ข้อกำหนดของเกณฑ์

1. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของหลักสูตรการศึกษา (Program Specification) และรายละเอียดของ **รายวิชา (Courses Specification)**^ก ที่ครอบคลุมครบถ้วน (Comprehensive) เป็นปัจจุบัน (Up-to-date) เข้าถึงได้ (Made Available) และมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม
2. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการออกแบบหลักสูตรการศึกษาที่มี **โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้อง (Constructively Aligned)**^ข กับการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา
3. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการนำข้อเสนอแนะ (Feedback) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาใช้ในการออกแบบหลักสูตรการศึกษาโดยเฉพาะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอก
4. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการกระจายความรับผิดชอบของแต่ละ **รายวิชา**^ก ที่ส่งเสริมการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างชัดเจน
5. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการจัดโครงสร้างหลักสูตรที่มีการจัดลำดับรายวิชาทุก **รายวิชา**^ก ที่สมเหตุสมผล มีระดับพัฒนาการของรายวิชาตั้งแต่ระดับเริ่มต้น ระดับกลาง ไปสู่รายวิชาเฉพาะทาง และมีรายวิชาบูรณาการ
6. หลักสูตรมีการจัดทางเลือกให้กับนักศึกษาเพื่อแสวงหาความเชี่ยวชาญพิเศษในวิชาหลักและ/หรือวิชารองตามความสนใจของนักศึกษา
7. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการพิจารณาทบทวนหลักสูตรการศึกษาตามระยะเวลา ขึ้นตอน และกระบวนการที่กำหนดอย่างชัดเจน เพื่อให้หลักสูตรยังคงทันสมัยและสัมพันธ์กับภาคการทำงาน

หมายเหตุ

ก บริษัทในการวางแผนและจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร "รายวิชา(Course/Courses)" จะรวมถึง **กิจกรรม (Activities)** ที่เกิดขึ้นในการจัดเรียนการสอนของหลักสูตร และ/หรือกิจกรรมการประเมินต่างๆ (Assessment Tasks) ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับติดตามความก้าวหน้าและการทบทวนประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข **“ความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง (Constructive Alignment)”** ในการทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์เป็นการแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยง (Mapping) ระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการกิจกรรม (Activities) ที่เกิดขึ้นในการจัดเรียนการสอนของหลักสูตร และ/หรือกิจกรรมการประเมินต่าง ๆ (Assessment Tasks) จัดการเรียนการสอน และ/หรือรูปแบบการประเมินต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับติดตามความก้าวหน้าและการทบทวนประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คำอธิบาย

1.รายละเอียดของหลักสูตรการศึกษา ต้องประกอบไปด้วย รายการตามที่กระทรวง เรื่อง มาตรฐานหลักสูตรการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนด ดังต่อไปนี้

- ชื่อปริญญา ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรชั้นสูง และสาขาวิชา
- ปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้
- โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต
- การจัดกระบวนการเรียนรู้
- ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่งรวมถึงคณาจารย์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา
- การประเมินผลการเรียนและเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา
- การประกันคุณภาพหลักสูตร
- ระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตร
- รายการอื่นตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด

นอกจากนี้ในการประเมินตามเกณฑ์ SRRUQA-P ยังได้ใช้แนวทางตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4 มาใช้ ซึ่งจะพิจารณาประเมินตามรายการ ดังต่อไปนี้ประกอบด้วย

- สถาบันที่อนุมัติ
- สถาบันที่ทำการสอน (หากแตกต่างจากสถาบันที่อนุมัติ)
- รายละเอียดการรับรองคุณภาพโดยหน่วยงานภายนอกหรือองค์กรวิชาชีพ
- ชื่อคุณวุฒิ
- ชื่อหลักสูตร
- ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

- เกณฑ์การรับเข้าหรือความต้องการของหลักสูตร
- การกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องและแหล่งอ้างอิงทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อใช้ในการให้ข้อมูลด้านผลการเรียนรู้ของหลักสูตร
- โครงสร้างหลักสูตรและข้อกำหนดต่าง ๆ เช่น ระดับการศึกษา รายวิชาและหน่วยกิต

- วันที่เขียนหรือปรับปรุงข้อกำหนดของหลักสูตร

2.รายละเอียดของรายวิชา อย่างน้อยต้องประกอบไปด้วยรายการดังต่อไปนี้

- ชื่อรายวิชา
- ข้อกำหนดรายวิชา เช่น เงื่อนไขกำหนดเบื้องต้น จำนวนหน่วยกิต ฯลฯ
- ผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชา
- กลยุทธ์การเรียนรู้และการสอนและการวัดประเมินผลที่ทำให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้
- คำอธิบายรายวิชาและประมวลรายวิชา
- การวัดประเมินผลนักศึกษา
- วันที่เขียนหรือปรับปรุงรายละเอียดของวิชา

เกณฑ์ที่ 2.3 แนวทางการจัดการเรียนและการสอน

แนวทางการจัดการเรียนและการสอนของหลักสูตรเป็นไปตามปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งปรัชญาการศึกษานี้เป็นชุดความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนว่าควรต้องเรียนรู้อะไรบ้างและเรียนรู้อย่างไร นอกจากนี้ปรัชญาการศึกษายังบอกถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษา บทบาทหน้าที่ของผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งเนื้อหาและกลยุทธ์ในการสอนด้วย

คุณภาพของการเรียนรู้ (Quality Learning) เป็นสิ่งที่จะต้องถูกสร้างขึ้นโดยผู้เรียนด้วยมิใช่เพียงแต่จากผู้สอนโดยลำพัง แนวทางการเรียนรู้มีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและบรรลุผลการเรียนรู้ คุณภาพของการเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับวิธีการเรียน แนวคิดที่ผู้เรียนมีต่อการเรียน กลยุทธ์การเรียนที่ผู้เรียนเลือกใช้ รวมถึงความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง

การเรียนรู้ที่มีคุณภาพจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีจุดหมายในการเรียน เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และสามารถประสานความรู้เก่าและความรู้ใหม่เข้าด้วยกันการเลือกใช้กลยุทธ์ในการเรียนและการสอนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ดังนั้นหลักสูตรควรพิจารณาเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนและการสอนที่เหมาะสม แนวทางการเรียนการสอนควรมีส่วนช่วยสนับสนุนให้ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ ปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต เช่น การตั้งคำถามอย่างสร้างสรรค์และมีวิจารณญาณ ทักษะในการประมวลสารสนเทศ การนำเสนอแนวความคิดและแนวทางปฏิบัติใหม่ ๆ

ข้อกำหนดของเกณฑ์

1. มีการกำหนดปรัชญาการศึกษาของสถาบันอย่างชัดเจน และสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม โดยปรัชญาการศึกษาได้สะท้อนไปสู่แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนและการสอน
2. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึง**กิจกรรมการจัดการเรียนและการสอนของหลักสูตร**^ก ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้
3. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึง**กิจกรรมการจัดการเรียนและการสอนของหลักสูตร**^ก ที่เป็นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยนักศึกษา
4. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึง**กิจกรรมการจัดการเรียนและการสอนของหลักสูตร**^ก ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ ปลูกฝังให้นักศึกษาเกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เช่น การตั้งคำถามอย่างสร้างสรรค์ และมีวิจารณญาณ ทักษะในการประมวลสารสนเทศ การนำเสนอแนวความคิดและแนวทางปฏิบัติใหม่ๆ เป็นต้น)
5. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึง**กิจกรรมการจัดการเรียนและการสอนของหลักสูตร**^ก ที่บ่มเพาะนักศึกษาให้เกิดความคิดใหม่ ความคิดเชิงสร้างสรรค์ นวัตกรรม และแนวคิดแบบผู้ประกอบการ
6. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการปรับปรุงกระบวนการเรียนและการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่ากระบวนการเรียนและการสอนนั้นสัมพันธ์กับความต้องการของภาคการทำงาน และสอดคล้องไปกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชา

หมายเหตุ

ก "กิจกรรมการจัดการเรียนและการสอน" ในการทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ หมายถึงกิจกรรมที่นักศึกษาทำร่วมกันปฏิบัติ และปรึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนกิจกรรม (Activities) ที่เกิดขึ้นในการจัดเรียนการสอนของหลักสูตร และ/หรือ กิจกรรมการประเมิน (Assessment Tasks) ต่างๆ ของหลักสูตร ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับติดตามความก้าวหน้าและการทบทวนประสิทธิภาพทางวิชาการของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

เกณฑ์ที่ 2.4 การประเมินผู้เรียน

การประเมินผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผลของการประเมินส่งผลโดยตรงต่ออาชีพในอนาคตของผู้เรียน ดังนั้นจึงต้องดำเนินการอย่างเชี่ยวชาญและดำเนินการโดยบุคคลที่เข้าใจบทบาทของการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติที่กำหนดไว้ ถ้าเป็นไปได้ การประเมินไม่ควรประเมินโดยผู้ประเมินเพียงคนเดียว การประเมินยังให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่สถาบันทั้งในด้านประสิทธิภาพการสอนและการสนับสนุนผู้เรียน ทั้งนี้ การประเมินผู้เรียนควรจะต้องได้รับการออกแบบให้วัดความสำเร็จตามผลลัพธ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการประเมินผลวินิจัย การประเมินผลระหว่างเรียนและการประเมินผลสรุป รวมทั้งมีเกณฑ์ในการตัดเกรดและให้คะแนนที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร มีการจัดการอย่างรอบคอบและรัดกุมตามขั้นตอนที่สถาบันกำหนด โดยแจ้งข้อมูลแก่ผู้เรียนถึงการประเมินที่ใช้ในหลักสูตรว่ามีการทดสอบอะไร เกณฑ์หรือเงื่อนไขที่ใช้ในการประเมิน

ข้อกำหนดของเกณฑ์

1. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการใช้วิธีการประเมิน (Assessment Methods)^ก ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้และวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนและการสอน
2. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงนโยบายการประเมินและการอุทิศทรัพยากรประเมินที่ชัดเจน โดยมีการสื่อสารให้นักศึกษาทราบ และถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
3. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานและขั้นตอนการประเมินความก้าวหน้าของนักศึกษาขณะที่กำลังศึกษา และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาอย่างชัดเจน โดยมีการสื่อสารให้นักศึกษาทราบ และถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
4. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงวิธีการประเมิน^ก ที่ประกอบด้วย เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubrics) การทำเฉลยแนวทางการให้คะแนน (Marking Schemes) กำหนดเวลาการประเมิน (Timelines) และระเบียบหลักเกณฑ์การประเมิน ที่สร้างความมั่นใจว่าการประเมินจะมีความเที่ยงตรง (Validity) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) และมีความเป็นธรรม (Fairness)
5. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงวิธีการประเมินก ที่สามารถวัดการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา และผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชาได้
6. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการให้ข้อเสนอแนะ (Feedback) จากการประเมินแก่นักศึกษาอย่างเหมาะสมทันเวลา
7. หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการทบทวน และปรับปรุงวิธีการประเมินนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าวิธีการประเมินนั้นสัมพันธ์กับความต้องการของภาคการทำงาน และสอดคล้องไปกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาและผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชา

หมายเหตุ

ก "วิธีการประเมินผล (Assessment Methods)" ในการทำวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ หมายถึงกระบวนการประเมินเพื่อติดตามความก้าวหน้าและผลการเรียนเป็นรายภาคการศึกษาและ/หรือปีการศึกษา การประเมินขั้นสุดท้ายของสารนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ที่นำไปสู่การให้ปริญญาระดับบัณฑิตศึกษา เช่น การสอบประมวลความรู้ การสอบโครงร่าง การประเมินภาษาอังกฤษ การนำเสนอด้วยวาจา การสอบป้องกัน การเผยแพร่ผลงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ตามมาตรฐานกำหนด

เกณฑ์ที่ 2.5 ผลผลิตและผลลัพธ์

ในการประเมินระบบการประกันคุณภาพนั้น หลักสูตรการศึกษาไม่เพียงแต่ประเมินคุณภาพของกระบวนการเท่านั้นต้องประเมินคุณภาพของผลผลิตและคุณภาพของบัณฑิตด้วย ในการประเมินคุณภาพของบัณฑิตนั้น อย่างน้อยหลักสูตรควรติดตามผลสัมฤทธิ์ของผลลัพธ์การเรียนรู้ อัตราการสำเร็จการศึกษาและอัตราของการออกกลางคัน ระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเรียนจบการศึกษาและการได้งานทำของบัณฑิต ทั้งนี้ งานวิจัยก็ถือว่าเป็นผลผลิตที่สำคัญของกระบวนการดังกล่าว นอกจากนี้ ประสิทธิภาพวิจัยของนักศึกษาควรเป็นงานวิจัยที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หลังจากวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตแล้ว หลักสูตรการศึกษาคควรวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งควรจะมีระบบเพื่อเก็บรวบรวมและประเมินระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ข้อมูลที่รวบรวมได้ควรนำมาวิเคราะห์และเทียบเคียงเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร คุณภาพของการปฏิบัติงาน รวมถึงคุณภาพของระบบประกันคุณภาพ

ข้อกำหนดของเกณฑ์

1. หลักสูตรมีการจัดทำข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา อัตราการตกออก และเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา¹ และนำไปใช้เพื่อกำกับติดตามและเทียบเคียงสมรรถนะเพื่อปรับปรุงคุณภาพ

- 1.1 อัตราการสำเร็จการศึกษา
- 1.2 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา
- 1.3 ระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา
- 1.4 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาตามแผนการศึกษา

2. หลักสูตรมีการจัดทำข้อมูลอัตราการได้งานทำ² การสร้างงานด้วยตนเอง (Self-employment) การเป็นผู้ประกอบการ และการศึกษาต่อ และนำไปใช้เพื่อกำกับติดตามและเทียบเคียงสมรรถนะเพื่อปรับปรุงคุณภาพ

2.1 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

2.2 ร้อยละของนักศึกษาที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค

2.3 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

ข้อกำหนดของเกณฑ์

3. หลักสูตรมีการจัดทำข้อมูลผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์^ค กิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการโดยอาจารย์และนักศึกษาและนำไปใช้เพื่อกำกับติดตามและเทียบเคียงสมรรถนะเพื่อปรับปรุงคุณภาพ

3.1 ร้อยละผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษา

3.2 ร้อยละผลงานวิชาการอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

3.3 ร้อยละผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและนักศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์

4. หลักสูตรมีข้อมูลที่แสดงการบรรลุผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ตามผลลัพธ์ของหลักสูตร (Programme Outcomes) ให้เห็นชัดเจน เพื่อนำไปใช้ในการกำกับติดตาม

4.1 ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.2 ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านการประเมินสมรรถนะด้านดิจิทัล ตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.3 ร้อยละของนักศึกษาที่บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี

5. หลักสูตรมีการจัดทำข้อมูลระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละกลุ่ม และนำไปใช้เพื่อกำกับติดตาม และเทียบเคียงสมรรถนะเพื่อการปรับปรุงคุณภาพ

5.1 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้

5.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

5.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการข้อร้องเรียน

5.4 ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต

หมายเหตุ

ก "เวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา" อาจนำมาพิจารณาหรือไม่พิจารณาก็ได้ขึ้นอยู่กับบริบทของสาขาวิชาและประเทศ แม้ว่าเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษาเป็นข้อมูลแสดงประสิทธิภาพของหลักสูตรและจำเป็นที่ต้องติดตาม แต่หากเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษาสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาไม่ถูกใช้ในการประเมินการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศหรือของสถาบัน อาจยกเว้นได้ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาองค์ประกอบนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ Lead Assessor โดยการศึกษาหารือกับ Chief Assessor

ข "การได้งานทำ" ของบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษา อาจนำมาใช้ประเมินหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับบริบทของประเทศ แม้การได้งานทำเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการกำกับติดตามหลักสูตร แต่ภาวะการได้งานทำของบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาอาจไม่ใช่เกณฑ์หรือตัวชี้วัดของบางประเทศที่ใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรได้ ดังนั้นในกรณีการได้งานทำและข้อความอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด 2.5.2 อาจถูกยกเว้นการประเมิน หรืออาจใช้ "วิธีการวัดอื่นที่เหมาะสม" เพื่อติดตามความสำเร็จของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเช่นเดียวกันกับข้อ 2.5.1 ซึ่งการพิจารณาองค์ประกอบตามข้อกำหนด 2.5.1 และ 2.5.2 จะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ Lead Assessor โดยการศึกษาหารือกับ Chief Assessor

ค "ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์" อาจรวมถึงรูปแบบหรือผลงานใด ๆ ที่จัดทำขึ้นจากกิจกรรมการวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักศึกษา โดยผลงานอาจอยู่ในรูปแบบของสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น บทความในวารสาร Book chapters รายงานเชิงเทคนิค Monographs สิ่งประดิษฐ์ เป็นต้น

* **หลักสูตรอาจพิจารณาตัววัดผลลัพธ์เพิ่มเติม** ตามลักษณะของหลักสูตรสาขาวิชา เช่นร้อยละของนักศึกษาที่สอบผ่านใบประกอบวิชาชีพ ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือนานาชาติ

ปรัชญาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

“การจัดการศึกษาแบบบูรณาการศาสตร์ เรียนรู้คู่ปฏิบัติ
ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกและมีจิตสำนึกต่อท้องถิ่นและสังคม”

ส่วนที่ 3

**กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ตามระบบ SRRUQA-P**

3.1 การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรของทุกหลักสูตรจะต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report, SAR) ตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อรายงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในรอบปีการศึกษานั้นๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามระบบ SRRUQA-P และ SAR จะใช้เป็นเอกสารเพื่อการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในต่อไป ทั้งนี้ หากหลักสูตรใดที่ใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพหรือเกณฑ์ระดับสากลอื่น ๆ และผ่านการพิจารณาเห็นชอบให้ใช้เกณฑ์หรือระบบดังกล่าวแล้ว หลักสูตรสามารถเขียนรายงานหรือดำเนินการตามที่ใช้เกณฑ์หรือระบบนั้น ๆ กำหนดได้

แนวทางการเขียนรายงานการประเมินตนเอง

การเขียนรายงาน การประเมินตนเองจึงถือเป็นจุดเริ่มต้นของการปรับปรุงระหว่างคณะกรรมการและหลักสูตรการศึกษาโดยใช้คำถามของเกณฑ์ SRRUQA-P มาเป็นแนวทางการเขียนรายงานการประเมินตนเอง จึงไม่ได้เป็นแค่การเขียนบรรยายแต่ยังเป็นการเขียนเชิงวิเคราะห์ รวมถึงการประเมินปัญหาต่าง ๆ และการระบุว่าการใช้วิธีการอะไรมาแก้ไขปัญหา การเขียนรายงานการประเมินตนเองที่มีประสิทธิภาพ จึงต้องใช้ทักษะการเขียน เวลาและความมุ่งมั่นอย่างมากเพื่อทุ่มเทกับการทำงาน อย่างไรก็ตามประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมินตนเองนั้นย่อมมีคุณค่าเสมอ ข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพจะมีประโยชน์และใช้เป็นหลักการให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อใช้ในการอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษา เป็นการให้ข้อมูลแก่ผู้เกี่ยวข้องภายนอกเกี่ยวกับสถาบัน หลักสูตรและระบบประกันคุณภาพ รวมถึงเป็นการเปิดโอกาสให้สถาบันและบุคลากรในองค์กรเข้าใจถึงคุณภาพระบบประกันคุณภาพของหน่วยงานของตน ซึ่งแนวทางการเขียนรายงานการประเมินตนเองให้มีประสิทธิภาพมีดังต่อไปนี้

- 1) มุ่งเน้นความสำคัญกับข้อมูล (ข้อเท็จจริง) ที่อ้างอิงโดยตรง รายงานควรสั้น กระชับและเขียนตามความจริง ซึ่งประกอบด้วยแนวโน้มและข้อมูลทางสถิติเพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและผลสัมฤทธิ์ และต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับข้อมูลเชิงปริมาณ สิ่งสำคัญ คือควรมีการตีความข้อมูลที่ถูกต้อง และควรมีการเทียบมาตรฐานของข้อมูลต่าง ๆ เช่น จำนวนนักศึกษา สัดส่วนของบุคลากรต่อนักศึกษา อัตราการสำเร็จการศึกษา ฯลฯ
- 2) ควรเขียนระบุให้ชัดเจนถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น เวลา สถานที่ บุคคลและกลไกคุณภาพหรือเครื่องมืออะไรที่นำมาใช้ในการประกอบเกณฑ์การประเมิน ซึ่งการทำเช่นนี้จะช่วยในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

เนื้อหาของรายงานการประเมินตนเอง ควรประกอบไปด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของหลักสูตร

- 1) ข้อมูลทั่วไปของหลักสูตร
- 2) ข้อมูลเชิงสถิติ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ SRRUQA-P

1) ส่วนนี้ประกอบด้วย การเขียนอธิบายว่า หลักสูตร การศึกษา มีการดำเนินงานตามเกณฑ์ SRRUQA-P อย่างไร เนื้อหาในรายงานควรสั้น กระชับและเขียนตามความจริง มีแนวโน้มและข้อมูลทางสถิติเพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ และผลลัพธ์ ของหลักสูตรการศึกษา

2) กรอบการรายงานข้อมูลใน SAR ให้รายงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมาเป็นหลัก ยกเว้นตัวชี้วัดที่มีการกำหนดหรือนิยามให้ใช้รอบเวลา ปีงบประมาณหรือปีปฏิทินหรือรอบระยะเวลาอื่น

ส่วนที่ 3 สรุปผลการประเมินตนเอง จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และแผนการพัฒนา

1) บทสรุปของจุดแข็ง - สรุปเกี่ยวกับประเด็นที่ หลักสูตรการศึกษามองว่าดำเนินการได้ดี และเป็นสิ่งที่เป็นความภาคภูมิใจของหลักสูตรการศึกษา

2) บทสรุปของโอกาสในการพัฒนา - ระบุเกี่ยวกับ ประเด็นที่หลักสูตรการศึกษาเห็นว่ายังดำเนินการไม่เป็นไปตามเกณฑ์หรือดำเนินการไม่ได้ตามเป้าหมายและ ต้องการที่จะปรับปรุงแก้ไข

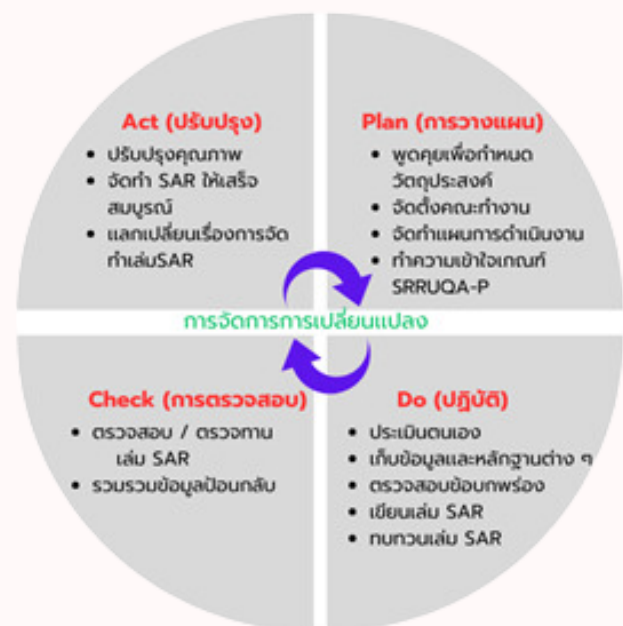
3) รายการตรวจการประเมินตนเองฉบับสมบูรณ์

4) แผนการปรับปรุงพัฒนา - ระบุเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการแก้ไขข้อบกพร่องในการ ประเมินตนเองและแผนการปฏิบัติงานในการปรับปรุง ข้อบกพร่องนั้น ๆ

ภาคผนวก

- 1) ข้อมูลพื้นฐาน (CDS)
- 2) คำสั่ง หรือข้อมูลการดำเนินงานที่สำคัญ

แนวทางการใช้วงจรคุณภาพ PDCA เพื่อพัฒนา การเขียนรายงานประเมินตนเอง (SAR)

ภาพที่ 3.1 แนวทางการใช้วงจรคุณภาพ PDCA เพื่อพัฒนาการเขียนรายงานประเมินตนเอง (SAR)

3.2 การเตรียมการสำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์ SRRUQA-P

การประเมินคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะเกิดจากการเตรียมการที่ดี อย่างน้อยประกอบไปด้วย เอกสารรายงานประเมินตนเองและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเตรียมการในด้านต่าง ๆ เช่น คณะผู้ปฏิบัติงาน ผู้รับการสัมภาษณ์คณะผู้ประเมิน การจัดเตรียมอุปกรณ์ และการเตรียมการดำเนินงานต่าง ๆ โดย ผู้รับผิดชอบ จะต้องประสานงานแจ้งวัตถุประสงค์ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้เข้าใจ ในเรื่องของเหตุผลและวัตถุประสงค์การประเมิน ในขณะเดียวกัน เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายการประเมิน ทั้งนี้ควรมีการจัดสรรเวลาที่เหมาะสมให้กับผู้ประเมิน เพื่อที่จะเตรียมพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพ

วัตถุประสงค์การประเมินไม่ได้อยู่ที่คะแนน การประเมิน แต่อยู่ที่การปรับปรุงระบบประกันคุณภาพ อย่างต่อเนื่องจนบรรลุผล เนื่องจากการประเมินโดยส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับหลักฐานที่เป็นรูปธรรม หลักสูตรการศึกษา จึงต้องทำรายงานการประเมินที่เรียบเรียงไว้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งเตรียมเอกสารสำคัญและบันทึกข้อมูลสำหรับการประเมิน ควรมีการจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย และหลักสูตรเพื่อนำเสนอต่อคณะผู้ประเมินเพื่อให้คณะ ผู้ประเมินได้เข้าใจภาพรวมของประวัติ นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ให้กับ คณะผู้ประเมินล่วงหน้าอย่างน้อย 30 วันก่อนการ ประเมินจริง โดยควรมีการเตรียมการในเรื่องดังต่อไปนี้

1.การแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะทำงาน

คณะกรรมการกำหนดตัวแทนฝ่ายบริหาร คณะผู้จัดทำ รายงานการประเมินตนเอง เป็นผู้รับผิดชอบในการ จัดการประเมิน ตัวแทนฝ่ายบริหารสามารถเป็นผู้กำหนด ข้อตกลงและให้การสนับสนุนการประเมินและการนำเสนอ ของหลักสูตรการศึกษา คณะผู้จัดทำรายงานการประเมินตนเอง ควรจะเสนอคำชี้แจงเกี่ยวกับรายงานการประเมินตนเอง และทำหน้าที่ติดต่อประสานงานเพื่อดำเนินการดังกล่าว

ควรเตรียมความพร้อมและแจ้งผู้ให้สัมภาษณ์ ให้ทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับการประเมิน ผู้ให้สัมภาษณ์ ต้องรับรู้ถึงเจตนาและวัตถุประสงค์ของการประเมิน ควรเชิญผู้บริหาร ตัวแทนบุคลากรที่น่าเชื่อถือ และ นักศึกษาเข้าร่วมการประเมิน ควรเชิญบุคคลภายนอก เช่น ศิษย์เก่า ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อื่น ๆ เข้าร่วมการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจากคณะ ที่มีสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันอาจได้รับพิจารณาสำหรับการ ประเมินภายใน

2. การเตรียมการสิ่งอำนวยความสะดวก

1) ห้องประชุมและห้องสัมภาษณ์

- การเปิด/ปิดประชุม ซึ่งโดยปกติจะต้องมีห้องประชุมขนาดที่เหมาะสมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง
- ห้องสัมภาษณ์สำหรับการดำเนินการประเมินร่วมกับผู้ให้สัมภาษณ์
- ผู้ประเมินอาจต้องใช้ห้องสำหรับการอภิปรายและการเขียนรายงาน

2) ผู้สังเกตการณ์ที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการ

ดำเนินการประเมิน

3) การเยี่ยมชมสถานที่

- การจัดให้ผู้ประเมินเข้าเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ห้องทดลอง พื้นที่การเรียนรู้ ฯลฯ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการประเมิน

4) อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการนำเสนอในการเปิดและปิดการประชุม

5) บริการถ่ายเอกสารและงานพิมพ์

6) เครื่องดื่มหรืออาหาร

7) การจัดการที่เกี่ยวกับการเดินทางและที่พักของกรรมการประเมินและผู้เกี่ยวข้อง

3. การประสานงานผู้ประเมิน

คณะผู้ประเมินในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ SRRUQA-P ควรมี 2 ถึง 3 คน โดยประธานควรปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในหลักสูตรการศึกษานั้น แต่ควรมีประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนาระบบประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษา กรรมการอาจพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาที่ประเมิน หรือผู้เชี่ยวชาญจากตลาดแรงงาน หรือ ผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรวิชาชีพ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและกระบวนการการเรียนรู้ นอกจากนี้ในการคัดเลือกผู้ประเมินควรพิจารณาจากความสามารถและคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประเมินนอกเหนือจากการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน ความรู้และทักษะเฉพาะสำหรับระบบการจัดการคุณภาพยังเกี่ยวข้องกับคุณภาพและการประกันคุณภาพทั่วไป คู่มือและเกณฑ์คุณภาพ AUN-QA, SRRUQA-P กระบวนการประเมินคุณภาพ การเขียนและการทบทวนรายงานการประเมินตนเอง การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการเขียนรายงานข้อมูลป้อนกลับ ทั้งนี้จำนวนคุณสมบัติเป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผู้รับผิดชอบในการจัดการประเมินต้องดำเนินการติดต่อประสานงานคณะกรรมการตามจำนวนคุณสมบัติเป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สรุปรายชื่อคณะกรรมการประเมินเสนอต่อมหาวิทยาลัยพิจารณาลงนามแต่งตั้ง โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนการประเมิน 45 วัน

4. การจัดทำกำหนดการประเมิน

ผู้รับผิดชอบควรประสานประธานคณะกรรมการประเมินเพื่อจัดทำกำหนดการประเมิน 1 วัน โดยอาจปรับปรุงจากแนวทางการกำหนดกิจกรรมการประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ตารางกำหนดการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

วันที่ เวลา	กิจกรรม	หมายเหตุ
08.30 – 09.00 น.	พิธีเปิดการประชุม	
09.00 – 09.30 น.	หลักสูตรนำเสนอผลการดำเนินงานโดยสรุปภาพรวม	
09.30 – 10.00 น.	คณะกรรมการสัมภาษณ์ผู้บริหารคณะ หรือ/และประธานหลักสูตร	
10.00 – 10.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	
10.15 – 11.15 น.	คณะกรรมการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน/อาจารย์พิเศษ อาจารย์ประจำหลักสูตร	
11.15 – 12.15 น.	คณะกรรมการสัมภาษณ์นักศึกษา	
12.15 – 13.15 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
13.15 – 14.00 น.	คณะกรรมการสัมภาษณ์ผู้ใช้บัณฑิต /ศิษย์เก่า	
14.00 – 15.00 น.	คณะกรรมการตรวจเยี่ยมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เช่น การจัดการเรียนการสอน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ/ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องวิจัย รวมถึง สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อื่น ๆ) หรือสัมภาษณ์บุคลากรสายสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง	
15.00 – 15.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	
15.15 – 16.00 น.	คณะกรรมการสรุปผลการประเมินหลักสูตรเบื้องต้น	
16.00 – 16.30 น.	คณะกรรมการนำเสนอผลการประเมินหลักสูตรเบื้องต้น	

หมายเหตุ

1. กำหนดการสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม
2. กลุ่มเป้าหมายที่สัมภาษณ์อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมกับบริบทของหลักสูตร
3. หน่วยงานที่ไปตรวจเยี่ยมอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมกับบริบทของหลักสูตร

3.3 ขั้นตอนการประเมินของคณะกรรมการ

การประเมินตามเกณฑ์ SRRUQA-P นั้นขั้นตอนการประเมินของคณะกรรมการจะประกอบด้วย การประเมินจากเอกสาร (Desktop Assessment) และการประเมินในสถานที่จริง (Site Assessment) จะเกี่ยวข้องกับการประเมินด้วยเอกสารและการประเมินในสถานที่จริง

1. การประเมินจากเอกสาร (Desktop Assessment)

การประเมินจากเอกสารเป็นขั้นตอนแรกของการประเมินหลักสูตรการศึกษา เพื่อทำความเข้าใจรายงานการประเมินตนเองก่อนที่จะดำเนินการประเมินในสถานที่จริง การประเมินจากเอกสารเป็นการทบทวนเอกสารการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับระบบประกันคุณภาพ โดยอ้างอิงจากรายงานการประเมินตนเองและเอกสารอื่น การประเมินจากเอกสารจะช่วยพัฒนาแผนการประเมินรูปแบบการประเมิน เตรียมคำถามที่จำเป็นในการรวบรวมหลักฐาน ระบุมบุคคลที่จะให้สัมภาษณ์ และวางแผนกำหนดการสัมภาษณ์ และการเยี่ยมชมสถานที่ เพื่อช่วยให้การประเมินคุณภาพสำเร็จลุล่วงได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การประเมินคุณภาพในสถานที่จริง (Site Assessment)

การประเมินคุณภาพในสถานที่จริง เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจาก การประเมินด้วยเอกสาร (Desktop Assessment) เป็นการแสวงหาและรวบรวมข้อมูล หลักฐานหรือสารสนเทศที่ยังขาดอยู่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และขอบเขตของการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรการศึกษา ซึ่งสามารถแสวงหาและรวบรวมข้อมูลหลักฐานได้จากการสัมภาษณ์ การตรวจสอบเอกสาร/รายการบันทึก (ทั้งเอกสารและไฟล์อิเล็กทรอนิกส์) การสังเกตกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การเยี่ยมชมสถานที่ โดยอาจใช้วิธีการทางสถิติ เช่น การสุ่มตัวอย่างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระหว่างการประเมิน อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างควรจะเป็นตัวแทนที่เที่ยงตรงของขอบเขตที่อยู่ภายใต้การตรวจสอบ

ทั้งนี้ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจประเมินในสถานที่จริงได้ อาจพิจารณาเลือกใช้รูปแบบการประเมินผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการประเมินได้

3.4 เกณฑ์คะแนนการประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่เกี่ยวข้องมี 1 เกณฑ์ ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงาน ผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าหลักสูตรนั้น “ได้มาตรฐาน”

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การประเมินองค์ประกอบที่ 1

ข้อ	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		
2	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		
3	คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร		
4	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน		
5	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ (สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา)		
6	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) (สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา)		
7	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ (สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา)		
8	การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา (สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา)		
9	ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา (สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา)		
10	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด		

การประเมินองค์ประกอบที่ 1 กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งถือว่าหลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

เกณฑ์คะแนนการประเมินองค์ประกอบที่ 2

การประเมินคุณภาพตามเกณฑ์ SRRUQA-P เลือกใช้เกณฑ์การวัด 7 ระดับ ตามแนวทางของเกณฑ์ AUN-QA เพื่อให้มหาวิทยาลัยและผู้ประเมินใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบวัดระดับคุณภาพว่ามีมากน้อยถึงเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ 7 ระดับ ตามรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 แสดงคำอธิบายเกณฑ์การวัด 7 ระดับคะแนน

ระดับคะแนน	คำอธิบาย
1	คุณภาพไม่เพียงพออย่างชัดเจน ไม่ปรากฏผลการดำเนิน ไม่มีเอกสาร ไม่มีแผน หรือไม่มีหลักฐานที่สนับสนุนการดำเนินงาน คุณภาพไม่เพียงพออย่างชัดเจน จำเป็นต้องปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาอย่างเร่งด่วน
2	คุณภาพไม่เพียงพอ จำเป็นต้องมีการปรับปรุง มีการวางแผนแต่ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ เนื่องจากมีข้อมูล เอกสาร และหลักฐานไม่เพียงพอ ในการดำเนินการ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา
3	คุณภาพไม่เพียงพอ แต่การปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาเพียงเล็กน้อยสามารถทำให้มี คุณภาพเพียงพอได้ มีเอกสารแต่ยังไม่เชื่อมโยงต่อการปฏิบัติ หรือมีการดำเนินการตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ พบแนวทางการพัฒนาบ้าง มีหลักฐาน เอกสารบ้าง แต่ขาดความชัดเจน ผลการดำเนินงาน ยังไม่สมบูรณ์ในบางผลลัพธ์
4	มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรตามเกณฑ์ มีเอกสาร และหลักฐานการดำเนินงานตามเกณฑ์ ผลลัพธ์เกิดขึ้นตามที่คาดหวัง
5	มีคุณภาพของการดำเนินการของหลักสูตรดีกว่าเกณฑ์ มีเอกสารและหลักฐานชัดเจนที่แสดงถึงการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพดีกว่าเกณฑ์ ส่งผล ให้เกิดผลดีในการพัฒนาระบบ
6	เป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดี มีเอกสาร หลักฐานสนับสนุนที่ดีตามเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลลัพธ์การดำเนินการที่ดี และมีแนวโน้มผลการดำเนินการในเชิงบวก
7	ระดับดีเยี่ยม เป็นแนวปฏิบัติในระดับโลกหรือแนวปฏิบัติชั้นนำ มีการดำเนินการตามเกณฑ์อย่างมีนวัตกรรม มีผลลัพธ์ที่โดดเด่นในระดับโลก มีแนวโน้ม เชิงบวกให้เห็นอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นผลงานการดำเนินงานที่สามารถนำไปเป็นแนวปฏิบัติชั้นนำได้

ในการให้คะแนนในแต่ละตัวชี้วัด กำหนดให้คะแนนการประเมินรายตัวชี้วัดเป็นเลขจำนวนเต็มเท่านั้น เช่น 1.0, 2.0, 3.0, 4.0 5.0 6.0 หรือ 7.0 โดยสามารถให้คะแนนการประเมินในแต่ละตัวชี้วัดได้ดังตัวอย่างในตารางนี้

ตารางที่ 3.4 ตัวอย่างการประเมินรายเกณฑ์ที่ 2.1

	ข้อกำหนดของเกณฑ์	ระดับคะแนน						
		1	2	3	4	5	6	7
1	หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา ที่มีการกำหนดอย่างเหมาะสม เป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Taxonomy) มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย และเป็นที่รับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม							
2	หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ของทุกรายวิชาที่มีการกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา							
3	หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา ที่ครอบคลุมทั้ง (1) ผลลัพธ์ทั่วไป (Generic Outcomes) เช่น ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการเขียน การพูดสื่อสาร การแก้ปัญหา ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นต้น และ (2) ผลลัพธ์เฉพาะทาง (Subject Specific Outcomes) ที่เกี่ยวข้องกับความรู้อะเอียดเฉพาะแต่ละสาขาวิชา							
4	หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการรวบรวมและนำความต้องการที่จำเป็นหรือข้อกำหนดต่าง ๆ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอก (External Stakeholders) มาสะท้อนสู่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา							
5	หลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา ที่จะเกิดกับนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา							
คะแนนภาพรวมของเกณฑ์ที่ 2.1								

คำตัดสินโดยรวมของการประเมินแต่ละเกณฑ์นั้นเป็นการประเมินองค์รวมจากข้อมูลของตัวชี้วัดทั้งหมดในเกณฑ์โดยไม่ใช้การคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิต และไม่มีการสรุปผลการประเมินระดับหลักสูตร ดังตารางที่ 3.5 ตารางสรุปผลการประเมินระดับหลักสูตร

ตารางที่ 3.5 ตารางสรุปผลการประเมินระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ	ผลการประเมิน
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	ผ่าน / ไม่ผ่าน
เกณฑ์ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	ผ่าน
องค์ประกอบที่ 2 การบริหารคุณภาพหลักสูตรการศึกษา	คะแนน
เกณฑ์ที่ 2.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	3
เกณฑ์ที่ 2.2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	3
เกณฑ์ที่ 2.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน	3
เกณฑ์ที่ 2.4 การประเมินผู้เรียน	3
เกณฑ์ที่ 2.5 ผลผลิตและผลลัพธ์	3

3.5 การรายงานผลการประเมิน

1. การนำเสนอผลการประเมินเบื้องต้น

ภายหลังการดำเนินการแสวงหาและรวบรวมข้อมูล หรือการสัมภาษณ์ คณะกรรมการประเมินอาจดำเนินการ ประชุมสอบทานข้อมูลหลักฐานข้อเท็จจริง และคะแนน การประเมินร่วมกันเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะนำเสนอ ผลการประเมินเบื้องต้นในการประชุมร่วมกับตัวแทนของคณะ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการประเมินเบื้องต้นให้เกิด ความเข้าใจผลการประเมินอย่างชัดเจนและทั่วถึง รวมทั้ง เปิดโอกาสให้ผู้ประเมินและผู้ถูกประเมินชี้แจงข้อสงสัย และมีความเข้าใจกระบวนการประกันคุณภาพและ เกณฑ์คุณภาพ SRRUQA-P ได้ดีมากขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ ยังช่วยระบุประเด็นที่สมควรได้รับการปรับปรุงและสร้าง แรงกระตุ้นให้แก่หลักสูตร คณะที่สังกัด และมหาวิทยาลัย ในการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ซึ่งการสื่อสารสองทางในขั้นตอนการนำเสนอผลการ ประเมินเบื้องต้น จะทำให้หลักสูตรยอมรับผลการประเมิน และการช่วยเหลือซึ่งนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด และยั่งยืนระหว่างผู้ประเมินกับหลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัย

ในการจัดเตรียมรายงานให้เกิดความน่าเชื่อถือ และตรงตามวัตถุประสงค์นั้น คณะผู้ประเมินจำเป็นต้อง ตรวจสอบหลักฐานที่รวบรวมมา และแบ่งเป็นจุดแข็ง และจุดอ่อนตามแนวทางปฏิบัติของการประกันคุณภาพ ที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้ จากนั้นคณะผู้ประเมินควรแนะนำ แนวทางการปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ SRRUQA-P คณะผู้ประเมินต้องมีการให้คะแนนและ เห็นด้วยกับคะแนนที่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ความขัดแย้ง ที่เกิดขึ้นระหว่างคณะผู้ประเมินต้องมีการตัดสินบนพื้นฐาน ของข้อเท็จจริงและหลักฐานอ้างอิงที่เทียบได้กับแนวการ ปฏิบัติที่ดี ทั้งนี้ควรมีการปรับคะแนนให้เป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดเพื่อให้แน่ใจว่าได้ผลลัพธ์ตรงตามเกณฑ์

การนำเสนอผลการประเมินเบื้องต้นควรประกอบด้วย ระดับคะแนนตามแนวทางและเกณฑ์คุณภาพ SRRUQA-P จุดแข็งของมหาวิทยาลัย/คณะ/หลักสูตร และแนวทางการปรับปรุงพัฒนา

2. การจัดทำรายงานผลการประเมิน

ในการจัดเตรียมรายงานให้เกิดความน่าเชื่อถือ และตรงตามวัตถุประสงค์นั้น คณะผู้ประเมินจำเป็นต้อง ตรวจสอบหลักฐานที่รวบรวมมา และแบ่งเป็นจุดแข็ง และจุดอ่อนตามแนวทางปฏิบัติของการประกันคุณภาพ ที่มหาวิทยาลัยนำมาใช้ จากนั้นคณะผู้ประเมินควรแนะนำ แนวทางการปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ SRRUQA-P คณะผู้ประเมินต้องมีการให้คะแนนและเห็นด้วย กับคะแนนที่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ความขัดแย้ง ที่เกิดขึ้นระหว่างคณะผู้ประเมินต้องมีการตัดสินบนพื้นฐาน ของข้อเท็จจริงและหลักฐานอ้างอิงที่เทียบได้กับแนวการ ปฏิบัติที่ดี ทั้งนี้ควรมีการปรับคะแนนให้เป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดเพื่อให้แน่ใจว่าได้ผลลัพธ์ตรงตามเกณฑ์ (ตามภาพที่ 3.2)

ขั้นตอนการจัดทำ รายงานผลการประเมิน

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการจัดทำรายงานผลการประเมิน

3.6 ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินหลักสูตร

ปรัชญาที่สำคัญของระบบ SRRUQA-P เป็นกระบวนการเรียนรู้ไม่ใช่การประเมิน โดยหลักสูตรเรียนรู้จากการประเมินตนเองร่วมกับการประเมินจากคณะกรรมการเป้าหมายสำคัญของหลักสูตรคือการดำเนินการจัดการศึกษาที่ทำให้มั่นใจว่าผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาตรงตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด มีความรู้ ทักษะ จริยธรรม และลักษณะบุคคล โดยอย่างน้อยต้องเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแต่ละระดับและเหมาะสมในการประกอบอาชีพตามความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน และผู้มีส่วนได้เสีย หลักสูตรจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการเพื่อผลลัพธ์ที่ต้องการในภาพรวม มิใช่มุ่งเน้นเพียงกระบวนการใดหรือผลลัพธ์ใดผลลัพธ์หนึ่ง ดังนั้นเมื่อคณะผู้ประเมินได้จัดส่งรายงานการประเมินหลักสูตรการศึกษาประจำปีการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยแล้วมหาวิทยาลัยจะนำส่งต่อไปยังคณะต้นสังกัด เพื่อให้หลักสูตรได้ศึกษาและพิจารณาคะแนนการประเมินตลอดจนจุดแข็ง โอกาสในการพัฒนา และข้อเสนออื่นใดซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินหลักสูตร

แผนพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินหลักสูตรให้ความสำคัญในการสะท้อนภาพรวมของหลักสูตรที่เชื่อมโยงกัน ดังนั้นการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินหลักสูตร จึงไม่ใช่การตอบคำถามจากข้อเสนอแนะของกรรมการประเมินที่ได้เสนอต่อหลักสูตรเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการคิด การทบทวนเชิงกลยุทธ์ การออกแบบระบบงาน วิธีการ ตลอดจนวางแผน การปรับปรุงโดยใช้ข้อมูลที่ผ่านการร่วมกันวิเคราะห์อย่างรอบด้าน ทั้งข้อมูลจากการประเมินตนเอง ข้อมูลความเสี่ยง ข้อมูลตัวชี้วัด ตลอดจนข้อมูลวิชาการที่เกี่ยวข้องมารวบรวมออกแบบกระบวนการพัฒนา โดยใช้ประกอบกับบริบท ปัญหา ศักยภาพหรือสถานการณ์ของหลักสูตรในขณะนั้น

ดังนั้นการจัดทำแผนจึงต้องมีความชัดเจน มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ ระยะเวลา รวมทั้งการควบคุมกำกับติดตามความก้าวหน้าของการจัดทำแผนอย่างต่อเนื่องด้วย โดยการจัดลำดับความสำคัญ (Priority) ของกิจกรรมหรือแผนควรมีความสอดคล้องตามเป้าหมายหรือปัญหาของหลักสูตร ซึ่งอาจนำเรื่องที่มีผลกระทบสูงและมีความเป็นไปได้สูง มาทำก่อน โดยกำหนดเป็น Quick Win และ Major Project

คุณลักษณะของแผนพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินหลักสูตร แผนพัฒนาคุณภาพที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. แผนการพัฒนามีการนำข้อเสนอแนะจากการประเมินมาพิจารณาในการจัดทำแผนครบทุกประเด็น
2. แผนการพัฒนากำหนดขึ้นตรงประเด็นตามข้อเสนอแนะและสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (OBE)
3. แผนการพัฒนาคุณภาพมีการระบุกิจกรรมที่ชัดเจน/ไม่กว้างเกินไปและมีผู้รับผิดชอบชัดเจน
4. แผนการพัฒนาคุณภาพมีการระบุเป้าหมายชัดเจน ตัวชี้วัด และกำหนดเวลาติดตามและผู้ติดตามที่ชัดเจน

Educational Philosophy of
Surindra Rajabhat University

*“Integrate Education Management, work-based Learning
and Creative Responsiveness to a Changing world,
with Local and Social Awareness.”*

เอกสารอ้างอิง

ASEAN University Network (AUN). (2016). Guide to AUN-QA Assessment at Institutional Level Version 2.0. Bangkok : Chulalongkorn University.

ASEAN University Network (AUN). (October 2015). Guide to AUN-QA Assessment at Programme Level Version 3.0. Bangkok : Chulalongkorn University.

ASEAN University Network (AUN). (October 2020). Guide to AUN-QA Assessment at Programme Level Version 4.0. Bangkok : Chulalongkorn University.

กฎกระทรวง มาตรฐานการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565

กฎกระทรวง มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565

กฎกระทรวง มาตรฐานหลักสูตรการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา CUPT QA ฉบับปีการศึกษา 2558 – 2560 โดยที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.)

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2565

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2565

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพอาจารย์เพื่อส่งเสริมการบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2566

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้ง หรือมอบหมายผู้ตรวจสอบและการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2565

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 – 2570)

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562

สำนักงานปลัด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. คู่มือการตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา และการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อการรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษา

วิสัยทัศน์

“

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 4.0 เป็นเสาหลักทางวิชาการ
ส่งมอบบุคลากรสมรรถนะสูงและนวัตกรรม สร้างคุณค่าและมูลค่า
พร้อมทั้งเป็นสถาบันแห่งความภาคภูมิใจของจังหวัดสุรินทร์และภูมิภาค

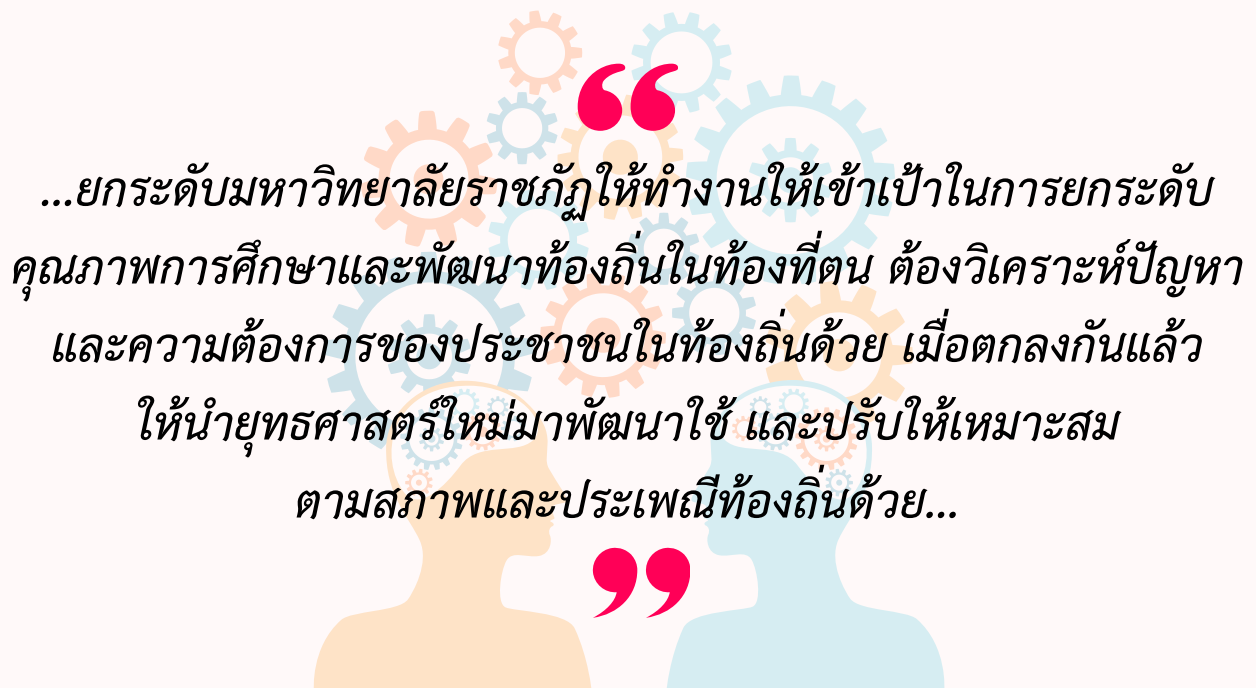
”

ภาคผนวก

...ยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ทำงานให้เข้าเป้าในการยกระดับ
คุณภาพการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น ต้องวิเคราะห์ปัญหา
และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย เมื่อตกลงกันแล้ว
ให้นำยุทธศาสตร์ใหม่มาพัฒนาใช้ และปรับให้เหมาะสม
ตามสภาพและประเพณีท้องถิ่นด้วย...

พระบรมราชโองบายในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ภาคผนวก ก. คำอธิบายเพิ่มเติมเกณฑ์ที่ 2.5 ผลผลิตและผลลัพธ์

เกณฑ์ที่ 2.5 ผลผลิตและผลลัพธ์

1.1 อัตราการสำเร็จการศึกษา

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

การสำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาที่กำหนดเป็นการแสดงถึงคุณภาพของนักศึกษาที่รับเข้า ศึกษา และการจัดการศึกษา ให้นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาและ ตามเวลาที่หลักสูตร กำหนด ซึ่งการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานดังกล่าว เพื่อนำผลมาใช้ในการ พัฒนารูปแบบการรับเข้าศึกษา การเตรียมความพร้อม การวางระบบการให้คำปรึกษา และการปรับปรุงการ จัดการเรียนการสอน

การสำเร็จการศึกษา

รหัสนักศึกษา	จำนวนรับเข้า (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)				อัตราการ สำเร็จ การศึกษา
		ปีการศึกษา 2564	ปีการศึกษา 2565	ปีการศึกษา 2566	ปีการศึกษา 2567	
รหัส 61		*				
รหัส 62			*			
รหัส 63				*		
รหัส 64					*	

สูตรคำนวณ :

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร} = \frac{(2)}{(1)} * 100$$

หมายเหตุ :

1. จำนวนรับเข้า หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่รายงานตัวเข้าศึกษาในหลักสูตร ณ สัปดาห์ที่ 1 ของภาคการศึกษา
2. กรณีหลักสูตรมีมากกว่าหนึ่งแผนการศึกษา ให้รายงานจำนวนสำเร็จการศึกษาตามแผนการ ศึกษาที่ระบุในเล่มหลักสูตรการศึกษา
3. รายงานข้อมูลการสำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในแต่ละรุ่นปีการศึกษา ทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาและไม่เป็นไปตามแผน

1.2 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียน มีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตร อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และต่อผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา

- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าในแต่ละรุ่น ลบด้วยจำนวนนักศึกษาที่ออกทุกกรณีนับถึงสิ้นปีการศึกษาที่ประเมิน ยกเว้น การเสียชีวิต การย้ายสถานที่ทำงานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละของจำนวนที่รับเข้าในแต่ละรุ่นที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว

- การคิดร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ยังคงอยู่ของแต่ละรุ่น

การสำเร็จการศึกษา

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			จำนวนที่ลาออกและตัดชื่อออก สะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา 2567 (3)
		2565	2566	2567	
2562		*			
2563			*		
2564				*	

สูตรคำนวณ :

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร} = \frac{(2)}{(1)} * 100$$

$$\text{อัตราการคงอยู่} = \frac{(1)-(3)}{(1)} * 100$$

หมายเหตุ :

1. จำนวนรับเข้า หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่รายงานตัวเข้าศึกษาในหลักสูตร ณ สัปดาห์ที่ 1 ของภาคการศึกษา
2. กรณีหลักสูตรมีมากกว่าหนึ่งแผนการศึกษา ให้รายงานจำนวนสำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาที่ระบุในเล่มหลักสูตรการศึกษา
3. รายงานข้อมูลการสำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในแต่ละรุ่นปีการศึกษา ทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาและไม่เป็นไปตามแผน

1.3 ระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในหลักสูตรการศึกษาแสดงถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรในการส่งเสริม สนับสนุน ดูแล และกำกับติดตามให้นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาของหลักสูตรการศึกษา

สูตรคำนวณ :

$$\text{ค่าเฉลี่ยระยะเวลาสำเร็จการศึกษา} = \frac{\text{ผลรวมระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาของนักศึกษาทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

1.4 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาตามแผนการศึกษา

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

จำนวนรับเข้าศึกษาตามแผนที่กำหนดในหลักสูตร จะแสดงประสิทธิภาพของกระบวนการรับนักศึกษา และเป็นข้อมูลป้อนกลับในการพัฒนากระบวนการรับนักศึกษา วิเคราะห์แนวโน้มความต้องการของตลาด ซึ่งส่งผลต่อการบริหารจัดการหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ

ปีการศึกษา	2567	2566	2565	2564
จำนวนรับตามแผนที่กำหนดใน เล่มหลักสูตรการศึกษา				
จำนวนที่รับเข้าศึกษาจริง				
ร้อยละของจำนวนรับเข้าตามแผนการศึกษา				

สูตรคำนวณ :

$$\text{ร้อยละของจำนวนรับเข้าตามแผนการศึกษา} = \frac{\text{ผลรวมจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาจริงทุกแผนการศึกษา}}{\text{ผลรวมจำนวนรับตามแผนที่กำหนด ในเล่มหลักสูตรการศึกษา}} \times 100$$

$$\text{ร้อยละของนักศึกษาที่ลาออกระหว่างเรียน} = \frac{\text{ผลรวมจำนวนนักศึกษาที่ลาออกระหว่างเรียน}}{\text{ผลรวมจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาจริง}} \times 100$$

หมายเหตุ :

1. จำนวนที่รับเข้าศึกษาจริง หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่รายงานตัวเข้าศึกษาในหลักสูตร
2. ทุกหลักสูตรรายงานร้อยละของจำนวนรับเข้าศึกษาตามแผนการศึกษาที่ระบุใน เล่มหลักสูตรการศึกษา
3. กรณีหลักสูตรมีมากกว่าหนึ่งแผนการศึกษา ให้รายงานตามแผนการศึกษาที่ระบุใน เล่มหลักสูตรการศึกษา

2.1 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ และภาคพิเศษในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

การคำนวณคะแนน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ เป็นคะแนน ระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

$$= \frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} * 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ ตัวหารไม่นับรวมบัณฑิตที่ศึกษาต่อ/เกณฑ์ทหาร/อุปสมบท บัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงาน

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ}}{100} * 5$$

หมายเหตุ :

จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

การรายงานผลการดำเนินงาน

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
1. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด	
2. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการทำงาน	
3. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหลังสำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระ)	
4. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ	
5. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา/ระหว่างเข้าศึกษา	
6. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว	
7. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา	
8. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่อุปสมบท	
9. จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่เกณฑ์ทหาร	
10. เงินเดือนเริ่มต้นที่ได้รับ	
11. ร้อยละของนักศึกษาที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค	
12. ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	
จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด (ไม่นับรวมบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา)	 คน
จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ไม่นับรวมบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา)	 คน
ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ร้อยละ

2.2 ร้อยละของนักศึกษาที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) ในรอบปีที่ผ่านมา

สูตรคำนวณ :

$$= \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีถิ่นฐานในภูมิภาคและได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

3.1 ร้อยละผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษา

การจัดเก็บข้อมูล ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษา : ปีปฏิทิน

การจัดเก็บจำนวนนักศึกษาทั้งหมด : ปีการศึกษา

สูตรคำนวณ :

$$= \frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษา}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} * 100$$

3.2 ร้อยละผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

การจัดเก็บข้อมูล ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร : ปีปฏิทิน

การจัดเก็บจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้งหมด : ปีการศึกษา

สูตรคำนวณ :

$$= \frac{\text{จำนวนผลงานวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทั้งหมด}} * 100$$

3.3 ร้อยละผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและนักศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์

การจัดเก็บข้อมูลผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและนักศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์ : ปีปฏิทิน

การจัดเก็บจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและนักศึกษาทั้งหมด : ปีการศึกษา

สูตรคำนวณ :

$$= \frac{\text{ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและนักศึกษาที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} * 100$$

หมายเหตุ : ลักษณะการนำผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ของนักศึกษาไปใช้ประโยชน์แบ่งออกเป็น

1.การใช้ประโยชน์ในด้านเชิงนโยบาย : เป็นการนำไปใช้ประโยชน์เชิงนโยบายเป็นการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการ นำไปใช้ประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

2.การใช้ประโยชน์ในด้านเชิงพาณิชย์ : เป็นการนำงานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

3.การใช้ประโยชน์ในด้านเชิงสาธารณะ : เป็นการนำผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้ คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

4.การนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ : เป็นการนำผลงานวิจัยนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการเรียนการสอน หรือสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

5.การใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น/เชิงพื้นที่ : เป็นการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่เจาะจงพื้นที่นั้น ๆ

6.การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ : เป็นการสร้างสรรค์คุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้โรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

4.1 ผลการทดสอบภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับ คุณภาพ การศึกษาและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้ในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง กระทรวง ศึกษาธิการจึงได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นโยบายหนึ่ง ที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วย โครงการพิเศษด้านการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยจึงต้องพัฒนาศักยภาพของบัณฑิต ให้เป็นไปตามนโยบาย ซึ่งจะนำไปสู่การ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้

สูตรคำนวณ :

$$\text{ระดับปริญญาตรี} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาตรีที่มีผลการสอบภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับเกณฑ์ B1 ขึ้นไป}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาตรีที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ}} * 100$$

$$\text{ระดับปริญญาโท} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาโทที่มีผลการสอบภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับเกณฑ์ B2 ขึ้นไป}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาโทที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ}} * 100$$

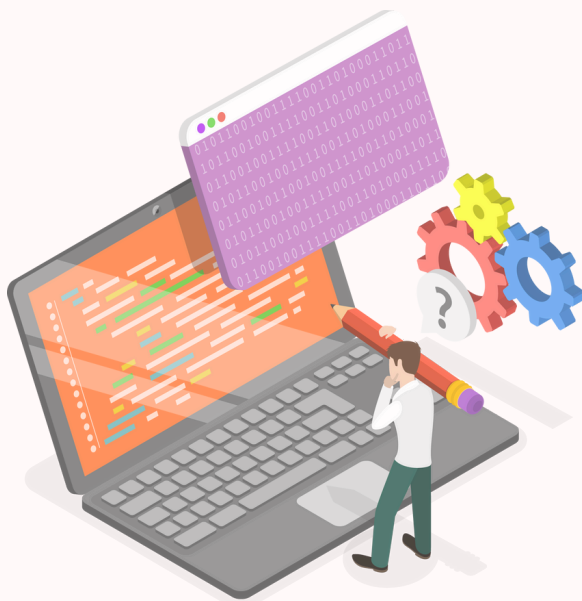
$$\text{ระดับปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาเอกที่มีผลการสอบภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับเกณฑ์ C1 ขึ้นไป}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาเอกที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ}} * 100$$

4.2 ผลการประเมินสมรรถนะด้านดิจิทัล

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

สูตรคำนวณ :

$$= \frac{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาตรีที่มีผลการประเมินสมรรถนะดิจิทัลผ่านระดับที่จำเป็น}}{\text{จำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายระดับปริญญาตรีที่เข้าประเมินสมรรถนะดิจิทัล}} * 100$$

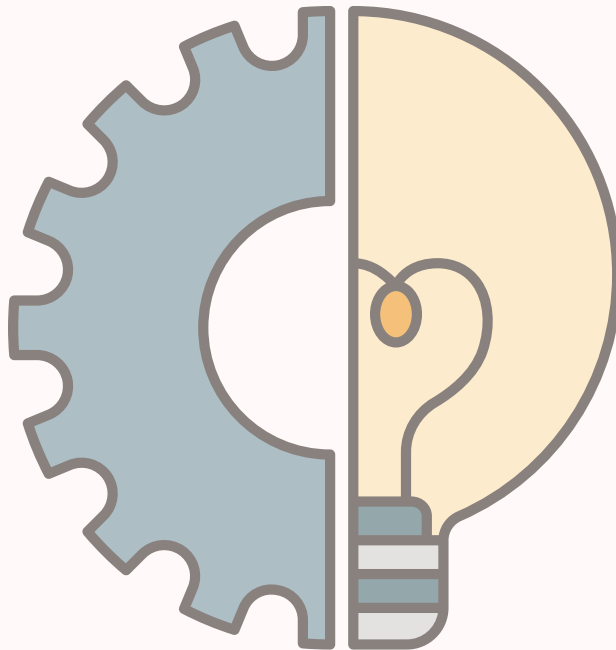
4.3 ร้อยละของนักศึกษาที่บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี

ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา

รายการ	หน่วยนับ	ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา			
		2567	2566	2565	2564
1. จำนวนรับเข้า (ไม่นับรวมนักศึกษาตกแผน)	คน	A			
2. จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมนักศึกษาที่จบเกินเวลา) และบรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา	คน	B			
3. ร้อยละนักศึกษาที่บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษา ต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในรุ่น (ข้อ 2.หารด้วย ข้อ 1. และคูณด้วย 100)	ร้อยละ	$(B/A)*100$			

หมายเหตุ

- 1) จำนวนรับเข้า หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่รายงานตัวเข้าศึกษาในหลักสูตร ณ สัปดาห์ที่ 1 ของภาคการศึกษา
- 2) จำนวนนักศึกษาสำเร็จการศึกษา ข้อมูลที่นำมาคำนวณ ณ สัปดาห์ที่ 2 ของภาคการศึกษาถัดไป

คณะผู้ดำเนินการ

ที่ปรึกษา

- รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา จินดาศรี คณบดีคณะครุศาสตร์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัคราพร สุขทอง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณ พัฒนฉัตรชัย คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประยุทธ์ คงอินทร์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม ลนขุนทด คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- รองศาสตราจารย์ ดร.นิติพัฒน์ พัฒนฉัตรชัย คณบดีคณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

คณะผู้จัดทำ

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิชากร ดวงแขเพ็ญศิริกุล รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา
- รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวิรัตน์ นิธิชัยอนันต์ รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพเยาว์ โตศิริ รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกานต์ พวงไพบูลย์ รองคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- ดร.สุนิสา เขียวสกุลมาศ รองคณบดีคณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
- นางสาวปิยพร สีสันต์ รองคณบดีคณะครุศาสตร์
- นางสาวกาญจนา เถาว์ชาลี รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- นายพิทักษ์ แสนกล้า รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรียา งามสอาด ที่ปรึกษางานพัฒนาระบบบริหารคุณภาพการศึกษา
- ดร.นฤมล วลีประทานพร ที่ปรึกษางานพัฒนาระบบบริหารคุณภาพการศึกษา
- นางสาวพนิดา โสนทอง ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
- นางสาวณัฐปภัสร ฉลาดมาก นักวิชาการศึกษา
- นายทองนพคุณ อินธิเดช นักวิชาการคอมพิวเตอร์

ศิลปินกรรม

- นายธนภัทร พิเศษเพ็ง หัวหน้างานพัฒนาระบบบริหารคุณภาพการศึกษา

ระบบ SRRUQA-P พัฒนาขึ้นเพื่อประโยชน์
ในการสร้างความมั่นใจในคุณภาพของ
ผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันอุดมศึกษา
ต้องมีระบบการประกันคุณภาพผลลัพธ์
การเรียนรู้จริงของทุกหลักสูตรการศึกษา
ในแต่ละระดับมาตรฐานคุณวุฒิระดับ
อุดมศึกษาและติดตามประเมินผลลัพธ์
การเรียนรู้ดังกล่าวที่สามารถติดตาม
ตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล
และนำไปใช้ปรับปรุงกระบวนการบริหาร
จัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
ให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

งานพัฒนาระบบบริหารคุณภาพการศึกษา
กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์